BISERICA ORTHODOXĂ ROMÂNA.

DESBATERILE
S-LUI SINOD

DIN SESIUNEA DE PRIMA-VARĂ.

ANUL 1892.

Revistă Periodică Eclesiastică.

ANUL AL XVI-lea, No. 4.

IULIE.

BUCUREȘTI.

Tipografia Cărtilor Bisericesci

34. Str. Principatele-Unite, 34.

1892.

SANTUL SINOD

AL SÂNTEI

BISERICI AUTOCEFALE ORTODOXE ROMANE

OR

Procesele-Verbale ale Sântuluĭ Sinod.

Sesiunea de Primă-véră a anuluĭ 1892.

Ședința din 1 Maĭ 1892.

—Sesiunea de primă-véră a S-tuluĭ Sinod s'a deschis cu solemnitatea obicĭnuită, făcêndu-se un Te-Deum în catedrala Sf. Mitropoliĭ de către I. P. S. Mitropolit Primat, la orele 10 și jumĕtate a. m. față fiind și Dl. Ministru al cultelor și Instrucțiuneĭ Publice.

—La orele 11 s'a făcut sânțirea apeĭ în sala ședințelor S-tuluĭ Sinod de către P. S. Arhiereŭ Innocentie Ploeșténu, după care D. Ministru al Cultelor și Instrucțiuneĭ Publice citește Mesagiul Regal cu No. 1578 pentru deschiderea sesiuneĭ de Primă-véră a S-tuluĭ Sinod.

—I. P. S. Mitropolit Primat declară ședința deschisă.

—P. S. Arhiereŭ Ioanichie Bacaónul face apelul nominal și rĕspund presențĭ 13 Prea Sânțițĭ membri, fiind 3 absențĭ.

—P. S. Gerasim Piteșténu citește sumarul ultimeĭ ședințe din sesiunea de tómnă a S-tuluĭ Sinod, și punêndu-se la vot, se aprobă.

—Să citește de la biuroŭ telegrama P. S. Episcop al Romanuluĭ, prin care arată că este bolnav și nu póte lua parte la ședințele S-tuluĭ Sinod.

—Să ĭa act.

—Idem telegrama P. S. Episcop al Rîmniculuĭ și Nouluĭ Severin prin care arată că fiind bolnav, nu póte veni

să ia parte la lucrările S-tuluĭ Sinod, şi cere un congediŭ până la însănătoşare.

—Să ia act.

—Idem telegrama biurouluĭ telegrafic din Iaşĭ prin care arată, că P. S. Arhiereŭ Dositeĭ Botoşenénu a plecat la Bucureştĭ, spre a lua parte la lucrările S-tuluĭ Sinod.

—Să ia act.

Vocĭ: Iată este între noĭ, şi decĭ este de prisos telegrama.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acum să procedem la complectarea biurouluĭ. Vĕ rog Prea Sânţiţĭ membri să vĕ rostiţĭ asupra a doĭ Prea Sânţiţĭ cari să fie ca secretarĭ.

P. S. Arhiereŭ Innocentie Ploeştĕnu: Eŭ aşĭ dori să fie tot aceĭ P.P. S.S. carĭ aŭ fost şi în sesiunea trecută.

Vocĭ: Să se alégă conform regulamentuluĭ.

I. P. S. Mitropolit al Moldoveĭ: Eŭ aşĭ propune fără să maĭ facem formalităţĭ, să rugăm pe P.P. S.S., cari aŭ fost secretarĭ în sesiunea trecută ca să ia acéstă sarcină şi în sesiunea acésta.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pun la vot propunerea făcută de I. P. S. Mitropolit al Moldoveĭ. Cine este pentru să bine-voiască a rîdica mâna.

S'a primit. Prin urmare P.P. S.S. Arhiereĭ Gerasim Piteştĕnu şi Ioanichie Bacaónul vor fi secretarĭ aĭ biurouluĭ.

Acum, vĕ rog, să procedem la alegerea comisiuneĭ de petiţiunĭ.

P. S. Episcop al Argeşuluĭ: Dacă P.P. S.S. Arhiereĭ, foştĭ secretarĭ în sesiunea trecută s'aŭ ales secretarĭ aĭ biurouluĭ prin aclamaţiune şi pentru sesiunea acésta, atuncĭ vĕ rog, să se alégă şi comisiunea de petiţiunĭ tot prin aclamaţiune.

Vocĭ: Să procedem la alegerea comisiuneĭ prin vot secret.

I. P. S. Mitropolit Primat: Atuncĭ, vĕ rog, să procedem conform cu regulamentul.

—Să procede la alegerea comisiuneĭ prin vot secret.

I. P. S. Mitropolit Primat: Resultatul votuluĭ.

Votanţĭ 13.

Majoritatea absolută 7.

Aŭ întrunit majoritatea cerută de regulament: P. S. Valerian Râmniceanu 11 voturĭ; P. S. Dositeiŭ Botoşenénu 9 voturĭ şi P. S. Innocentie Ploeştĕnu 13 voturĭ. Aşa dar, comisiunea de petiţiunĭ se va compune din P. P. S.S. Ar-

hiereĭ: Valerian Râmnicénu, Inocentie Ploeştónu şi Dositeĭ Botoşenénu.

—Se comunică de la biuroŭ maĭ multe adrese ale S-teĭ Mitropoliĭ a Ungro-Vlahieĭ relative la călugăririĭ şi se trimit la comisiunea de petiţiunĭ.

P. S. Arhiereŭ Dositeĭ Botoşenénu: Inalt Prea Sânte, vĕ rog, să interveniţĭ pe lângă S-tul Sinod ca să-mĭ acorde un congediŭ pentru câte-va ḍile, fiind reclamat de óre-carĭ afacerĭ.

—S-tul Sinod consultat, aprobă congediul.

P. S. Episcop al Dunăreĭ de jos: Inalt Prea Sânte, când avem şedinţă?

I. P. S. Mitropolit Primat: Tocmaĭ pentru acésta voĭam şi eŭ să consult pe S-tul Sinod. Pe când voiţĭ să avem şedinţă, şi la ce oră?

P. S. Arhiereu Inocentie Ploeştónu: Vĕ rog, să puneţĭ şedinţa pe Lunĭ.

P. S. Episcop al Dunăreĭ de jos: Eŭ v'aşĭ ruga s'o puneţĭ pe Marţĭ.

I. P. S. Mitropolit Primat: Atuncĭ, ceĭ carĭ sunt pentru ḍiua de Lunĭ, să bine-voĭască a rîdica mâna. Numaĭ treĭ voturĭ. Prin urmare şedinţa va fi Marţĭ. Acum, vĕ rog, să hotărâţĭ la ce oră să ţinem şedinţă.

P. S. Episcop al Argeşuluĭ: In regulament este specificat ca şedinţele să se ţină la ora 11. Eŭ dar v'aşĭ ruga să ne ţinem de regulament

P. S. Episcop al Huşilor: Inalt Prea Sânte. Eŭ aşĭ ruga pe S-tul Sinod să decidă ca să ţinem şedinţele de la orele 5—7 p. m. dupĕ ce ne întórcem de la Senat.

Vocĭ: Nu se póte acésta.

P. S. Episcop al Huşilor: Atuncĭ nicĭ la 11 nu se póte, fiind-că este prea de vreme; fie dar de la 12 pănă la 2 p. m.

Vocĭ: De la 11 pănă la 2 să ţinem şedinţă.

P. S. Episcop al Argeşuluĭ: In adevĕr, ora regulamentară este 11; dar fiind-că avem şi Senatul, nu putem noĭ ca îndată de la Sinod să trecem la Senat; şi în acest cas eŭ v'aşĭ ruga, ca să punem ora 9, ca să avem puţin timp de repaos între şedinţele Senatuluĭ şi ale Sinoduluĭ.

P. S. Episcop al Dunăreĭ de jos: Dacă este vorba tot de 2 ore de lucru, atuncĭ puteţĭ pune şi la ora 12, pentru că şi atuncĭ putem veni.

I. P. S. Mitropolit al Moldoveĭ: Fiind-că vorbim între noĭ şi fiind-că avem onórea să fie şi D. Ministru aci, să-l întrebăm şi pe D-sa, fiind-că ştiţĭ, că D-nu Ministru are maĭ mult de lucru de cât noĭ toţĭ, să-l întrebăm dacă 'ĭ convine saŭ nu ora 9 a. m.

D. Ministru al Cultelor: Eŭ nu o să pot veni la tóte şedinţele, pentru că o să am şi alte ocupaţiunĭ; puteţĭ însă hotărî orĭ-ce oră care va conveni S-luĭ Sinod, fie 9 saŭ 12; cu tóte acestea cred că vĕ va conveni maĭ bine ora 9 de cât ora 12

I. P. S. Mitropolit Primat: Atuncĭ, pun la vot ora 9. S'a primit.

Prin urmare, Marţĭ la orele 9 vom avea şedinţă.

—Şedinţa să ridică şi se anunţă cea viitóre pentru Marţĭ, 5 Maĭ orele 9 a. m.

† Preşedinte: Iosif Mitropolit Primat.

† Secretar: *Gerasim Piteştĕnu.*

Şedinţa din 5 Maĭ 1892.

—Şedinţa se deschide la orele 9 a. m. sub preşedinţa I. P. S. Mitropolit Primat.

—Se face apelul nominal şi rĕspund presenţĭ 13 P.P. S.S. membri, fiind bolnavĭ P. P. S. S. Episcopĭ al Romanuluĭ şi al Râmniculuĭ, şi absent P. S. Arhiereŭ Ieremia Gălăţénu.

—Se citeşte sumarul şedinţeĭ precedente şi punĕndu se la vot se aprobă.

—Se comunică de la biuroŭ petiţiunea Diaconuluĭ I. Costescu-Duca, pe lângă care înaintéză două esemplare din manualul Istoria Sântă a Vechiuluĭ Testament şi se trimite la comisiunea ad-hoc.

—Idem petiţiunea D-luĭ Gheorghe Aramă, profesor la Seminariul Veniamin, pe lângă care înaintéză un manual în două exemplare intitulat Grigorie Ţamblac, cerĕnd aprobarea; şi se trimite la comisiunea ad-hoc.

—Idem două adrese ale Episcopieĭ de Argeş relative la călugărirĭ şi se trimit la comisiunea de petiţiunĭ.

—Se comunică de la biuroŭ adresa Ministeruluĭ de Culte cu No. 5893 | 92, în alăturare cu o copie după Mesagiul

Regal de deschiderea sesiuneĭ de primă-véră a S-luĭ Sinod.

I. P. S. Mitropolit Primat: Se va trimite la Monitorul Oficial.

—Se comunică de la biuroŭ telegrama P. S. Arhiereŭ Ieremia Gălăţénu, prin care face cunoscut că Lunĭ va fi la S-tul Sinod.

—Să ĭa act.

—Se comunică de la biuroŭ petiţiunea preoţilor din Tulcea, prin care rógă pe S-tul Sinod să mijlocéscă la Corpurile Legiuitóre pentru îmbunătăţirea sórteĭ lor materiale.

I. P. S. Mitropolit Primat: Prea Sânţiţĭ Părinţĭ! Sunt maĭ multe petiţiunĭ de felul acesta adresate S-tuluĭ Sinod în intervalul acesteĭ sesiunĭ. Eŭ v'aşĭ ruga să luaţĭ o decisiune în privinţa acestor cererĭ.

Vocĭ: Să se trimită la guvern.

P. S. Arhiereŭ Ioanichie Bacaónul: Eĭ spun că s'aŭ adresat şi la Cameră şi la Senat, şi acum se adreséză şi S-tuluĭ Sinod, dar S-tul Sinod a făcut mijlocire la Guvern pentru acésta.

P. S. Episcop al Argeşuluĭ: S-tul Sinod în tot-déuna s'a ocupat şi se ocupă de îmbunătăţirea sórteĭ cleruluĭ. P.P. S.S. Episcopĭ şi maĭ cu sémă I.I. P.P. S.S. Mitropoliţĭ în tot-déuna aŭ ridicat glasul lor în Senat şi aŭ atras atenţiunea Guvernuluĭ în acéstă privinţă, şi în urma stăruinţelor nóstre, Guvernul a luat hotărîrea, ca să vină cu un proĭect de lege chĭar în sesiunea acésta, după cum suntem informaţĭ. Prin urmare, acestor petiţiunĭ trebue să li se dea un curs, adică să se înainteze ministeruluĭ respectiv ca acte pentru a le avea în vedere la proĭectul de lege care'l va supune Corpurilor Legĭuitóre.

P. S. Arhiereŭ Ioanichie Bacaónul: Din cuprinsul petiţiunilor resultă că maĭ toţĭ preoţiĭ aŭ făcut asemenea cererĭ şi la Cameră şi la Senat.

I. P. S. Mitropolit al Moldoveĭ: Eŭ cred că ar fi bine, ca să se comunice Guvernuluĭ din partea S-tuluĭ Sinod prin Ministerul de Culte, că preoţiĭ din tóte părţile reclamă îmbunătăţirea sórteĭ lor materiale.

P. S. Episcop al Huşilor: Sunt în totul de părerea I. P. S. Mitropolit al Moldoveĭ. Petiţiunile adresate de preoţĭ S-tuluĭ Sinod, ca autoritate maĭ înaltă bisericéscă, nu pot să rĕmână fără nicĭ un curs. Prin urmare noĭ nu putem

face alt ceva de cât să le comunicăm Guvernuluĭ, spre a-le avea în vedere la facerea proiectuluĭ de lege pentru îmbunătățirea sórteĭ preoților.

Vocĭ: Să se comunice Guvernuluĭ spre a le avea în vedere la formarea proiectuluĭ de lege pe care'l va presinta Corpurilor Legiuitóre.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pun la vot propunerea I. P. S. Mitropolit al Moldoveĭ, de a se face cunoscut Guvernuluĭ dorința preoților din țară.

P. S. Episcop al Dunăreĭ de jos: Inalt Prea Sânte! Vĕ rog, să se comunice maĭ întâĭ tóte cererile de natura aceștia și apoĭ să se hotărască.

I. P. S. Mitropolit Primat: Atuncĭ rog pe P. S, secretarĭ a comunica S-tuluĭ Sinod tóte petițiunile carĭ sunt de natura acésta.

—P. S. Secretar Ioanichie Bacaónul, comunică de la biuroŭ petițiunile preoților din județele: Constanța, Dorohoĭ, Teleorman, Roman, Tulcea, Covurluĭ, urbea Galațĭ, Bacăŭ, iarășĭ din Teleorman, Neamțu, R.-Sărat, Botoșanĭ și iarășĭ din R.-Sărat, prin cari cer îmbunătățirea sórteĭ lor materiale.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pun la vot propunerea I. P. S. Mitropolit al Moldoveĭ de a se face cunoscut Guvernuluĭ.

—Se primește.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acum fiind-că s'a luat hotărârea ca să se facă cunoscut Guvernuluĭ prin Ministeriul de Culte, Vĕ întreb: Să se facă cunoscută fie-care petițiune în parte, s'aŭ numaĭ că aŭ venit cererĭ din partea tuturor preoților din țară?

Vocĭ: Să se facă cunoscut, că din partea tuturor preoților, aŭ venit cererĭ pentru îmbunătățirea sórteĭ lor.

Alte vocĭ: Să se facă cunoscut fie-care petițiune în parte.

I. P. S. Mitropolit Primat: Se vor nota în adresă tóte petițiunile, făcêndu-se cunoscut Ministeriuluĭ de Culte și localitățile de unde sunt venite aceste petițiunĭ.

—Se comunică și se citește de la biuroŭ adresa No. 55,817 a Ministeriuluĭ de Finanțe pe lângă care se trimite un tabloŭ general, privitor la comerciul Românieĭ cu țĕrile strĕine.

—Idem, o altă adresă a Ministeriuluĭ de Finanțe cu No. 2784, prin care se trimite S-tuluĭ Sinod o statistică relativă la timbre.

—S-tul Sinod decide, ca atât tabloul cât şi statistica să se depună în Biblioteca S-tuluĭ Sinod.

—Idem, adresa Ministeriuluĭ de Culte cu No. 13,984 | 91 în alăturare cu un manuscris al învĕţătoruluĭ Vasile Ionescu intitulat: „Istoria Sacră a Vechiuluĭ Testament“, prin care i se cere revizuirea.

—S-tul Sinod decide a se trimite la comisiunea Ad-hoc care se va alege.

—Idem, două manuale de rugăcĭunĭ imprimate pentru clasa I primară urbană şi a II-a rurală din partea Diaconuluĭ Paulescu, Institutor.

P. S. Arhiereu Ioanichie Baraónul: Noĭ de şi am luat o decisiune încă din sesiunea trecută, ca tóte manualele care vin tipărite, să le respingem; totuşĭ eŭ aşĭ crede că, pe lângă manuscrise, Comisiunea ar fi bine să cerceteze şi pe cele imprimate.

P. S. Episcop al Huşilor: Acésta este tréba comisiuneĭ care se va alege, pentru a se pronunţa.

I. P. S. Mitropolit Primat: Se va trimite la comisiunea Ad-hoc care se va alege.

—Se comunică de la biuroŭ un mic manuscris intitulat: „Micul Catehism“ pentru şcólele primare rurale de Andreĭ Popescu, din comuna Şotânga, care se trimite la comisiunea Ad-hoc.

—Idem, adresa Ministeriuluĭ de Culte cu No. 3688 | 92 însoţită de două cărţĭ, Vechiul şi Noul Testament ale D-luĭ Vasile Gheorghiade, institutor din Botoşanĭ şi se trimit la comisiunea Ad-hoc.

—Idem, un mic manuscris de rugăcĭune al Preotuluĭ Alexandru Popescu, din comuna Cernica; şi se trimite la comisiunea Ad-hoc.

—Idem, petiţiunea Diaconuluĭ Avramescu institutor, pe lângă care înaintéză un manuscris intitulat: „Prescurtare din Istoria Sacră a Vechiuluĭ şi Nouluĭ Testament“; şi se trimite la comisiunea Ad hoc.

—Se comunică şi se citeşte de la biuroŭ adresa cu No. 749 a P. S. Episcop al Râmniculuĭ, pe lângă care înaintéză în copie două adrese ale Primărieĭ urbeĭ Caracal, prin care să cere ca bisericele cu patronul Sf. Treime şi Sf. Vasile din acea urbe să formeze o singură Parohie.

I. P. S. Mitropolit Primat: Prea Sânţiţilor, să-mĭ daţĭ voe a'mĭ da părerea asupra acesteĭ adrese; Vĕ aduceţĭ a-

minte că în sesiunea de tómnă a anuluĭ trecut, a maĭ venit o asemenea cerere din partea I. P. S. Mitropolit al Moldoveĭ prin care se cerea modificarea numeluĭ uneĭ enoriĭ; şi atuncĭ S-tul Sinod a luat hotărîrea, că asemenea cererĭ să nu fie primite, ci să se păstreze în tocmaĭ numĕrul şi numele parohiilor după cum s'a fixat de S-tul Sinod.

Acum, dacă P.P. S.S. Vóstre voiţĭ ca hotărîrea ce s'a luat atuncĭ să se aplice şi la acésta, aşĭ fi de părere ca să se pună la dosar, şi să se trécă la ordinea ḑileĭ.

—S-tul Sinod ne luând nicĭ o decisiune, decide trecerea pur şi simplu la ordinea ḑileĭ.

—Se comunică de la biuroŭ petiţiunea D-luĭ Ioan Andreĭ, absolvent al Facultăţeĭ de Teologie, prin care rógă pe S-tul Sinod să decidă, ca să'şĭ tipărească teza gratis la tipografia Cărţilor Bisericeştĭ fiind fără mijlóce; şi se trimite la comisiunea de petiţiunĭ.

—Idem, petiţiunea P. S. Arhiereŭ Calistrat Bârlădénu însoţită de un manuscris intitulat: „Istoria Sacră“ prin care cere aprobarea; şi se trimite la comisiunea Ad-hoc.

—Idem, adresele cu No. 613, 614 şi 615 ale S-teĭ Mitropoliĭ a Moldoveĭ, însoţite de ḑece dosare relative la călugărirĭ şi se trimet la comisiunea de petiţiunĭ.

—Idem, adresele S-teĭ Episcopiĭ a Buzĕuluĭ cu No. 244—253 însoţite de ḑece dosare relative la călugărirĭ şi se trimit la comisiunea de petiţiunĭ.

—Idem, rapórtele cu No. 34 şi 51 ale Directoruluĭ tipografieĭ Cărţilor Bisericeştĭ, pe lângă care înaintéză compturile de veniturĭ şi cheltuelĭ ale aceleĭ tipografiĭ pe anul financiar 1891 | 92, precum şi ale Revistei Biserica Ortodoxă pe acelaşĭ an, cerênd aprobarea lor.

I. P. S. Mitropolit Primat: Eŭ cred, că pentru acéstă cestiune să se alégă o altă comisiune; şi v'aşĭ ruga ca chĭar acum să procedem la alegerea eĭ.

Vocĭ: Da, da. Tot-dé-una aşa s'a urmat.

P. S. Arhiereŭ Valerian Râmniceanu: Să se alégă o comisiune specială.

I. P. S. Mitropolit Primat: Suspend dar şedinţa pentru cincĭ minute ca să ne sfătuim.

—Să suspendă şedinţa pentru cincĭ minute.

—La redeschidere, se procede la alegerea comisiuneĭ prin vot secret.

I. P. S. Mitropolit Primat: Resultatul votuluĭ este:

Votanţĭ 13.
Majoritate absolută 7.
A întrunit majoritatea cerută de regulament:
P. S. Episcop al Buzĕuluĭ 10 voturĭ.
„ „ „ „ Argeşuluĭ 11 „
P. S. Arhiereŭ Dionisie Craiovénu 11 voturĭ.

Prin urmare comisiunea pentru luarea socotelelor tipografieĭ, se va compune din P. P. S. S. Episcopĭ al Buzĕuluĭ şi al Argeşuluĭ şi P. S. Arhiereŭ Dionisie Craiovénu.

Acum, vĕ rog să procedem la alegerea comisiuneĭ pentru cercetarea cărţilor Didactico-Religióse.

P. S. Episcop al Huşilor: Inalt Prea Sânte! In privinţa comisiuneĭ pentru cercetarea cărţilor Didactico-Religióse, eŭ aşĭ fi de parere să se maĭ amâne alegerea eĭ, fiind-că este venit un numĕr fórte însemnat de cărţĭ şi membriĭ S-tuluĭ Sinod carı se vor alege, nu le pot cerceta pe tóte.

Vĕ aduceţĭ aminte că încă din sesiunea trecută s'a făcut o propunere pentru schimbarea regulamentuluĭ, şi decĭ eŭ v'aşĭ ruga, să se aştepte resultatul aceleĭ comisiunĭ, ca să vedem ce părere îşĭ va da în acéstă privinţă.

Vocĭ: Să se amâne.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pun la vot propunerea P. S. Episcop al Huşilor, care este pentru amânarea alegereĭ comisiuneĭ pentru cercetarea cărţilor didactico-religióse.

S'a primit.

Acum pentru că am terminat cu comunicările, vĕ rog să intrăm în ordinea ḑileĭ.

La ordinea ḑileĭ avem maĭ multe rapórte ale comisiuneĭ de petiţiunĭ relative la călugărirĭ.

Rog pe P. S. raportor a le da citire.

—P S. Raportor Innocentie Ploeştênu citeşte raportul comisiuneĭ de petiţiunĭ pentru tunderea în monahism a surorilor: Paraschiva Rădulescu de 46 anĭ, Ioana Tomescu de 52 anĭ, Efrosina D. Lambridi de 53 anĭ, Teodora Filip de 74 anĭ, Efrosina Filip de 54 anĭ şi Maria Dobrea de 46 anĭ, tóte din Monastirea Pasărea.

—Comisiunea, găsind îndeplinite tóte formalităţile cerute de regulament, este de opiniune a li se admite călugărirea.

—S-tul Sinod aprobă.

—Idem, raportul comisiuneĭ de petiţiunĭ pentru tunderea în monahism a surorilor: Safta Grigorescu de 73 anĭ, Maria Rădulescu de 33 anĭ, Maria Timescu de 61 anĭ,

Maria Niţă Nestor de 34 anĭ şi Maria N. Abagiu de 38 anĭ, tóte din monastirea Viforîta

—Comisiunea, găsind îndeplinite tóte formalităţile cerute de regulament, este de opiniune a li se aproba călugărirea.

—Se pun la vot conclusiunile raportuluĭ comisiuneĭ de petiţiunĭ şi se aprobă.

—Idem, raportul comisiuneĭ pentru tunderea în monahism a surorilor: Elisabeta Ionescu de 38 anĭ, Elisabeta Popescu de 31 anĭ, Anica Oprescu de 36 anĭ, Elena Petre de 33 anĭ, Sofia Tomescu de 32 anĭ, Maria Moïse de 40 anĭ, Ecaterina Brătescu de 35 anĭ, Elena Ioniţă Pătraşcu de 37 anĭ, Anghelina Ioan Ciucea de 30 anĭ, Anastasia Voicu de 40 anĭ, Stana I. Andronescu de 46 anĭ, Elena D. Popescu de 42 anĭ, Teodora Ilie Popa Toma de 57 anĭ, Ecaterina Gavrilă de 72 anĭ, Siţa Constantinescu de 49 anĭ, şi Ana Moisescu de 37 anĭ, tóte din Monastirea Ţigăneştĭ.

—Comisiunea, găsind îndeplinite tóte formalităţile cerute de regulament, în majoritate este de opinie a li se aproba călugărirea.

—Minoritatea, compusă din P. S. Arhiereŭ Valerian Rîmniceanu, este de părere a se amâna călugărirea acelor surorĭ carĭ n'aŭ 40 de anĭ, vârsta cerută de regulament.

—Se pun la vot conclusiunile raportuluĭ majorităţeĭ comisiuneĭ, carĭ sunt pentru admiterea în monahism a tuturor numitelor surorĭ şi se aprobă.

I. P. S. Mitropolit Primat: Ne maĭ fiind nimica la ordinea ḑileĭ, rîdic şedinţa.

—Şedinţă pe mâne 6 Maĭ, orele 9 a. m.

—Şedinţa se rîdică şi se anunţă cea viitóre pentru ḑiŭa de 6 Maĭ, orele 9 a. m.

† Preşedinte: Iosif Mitropolit Primat.

† Secretar: *Ioanichie Bacaónul.*

Şedinţa din 6 Maĭ 1892.

—Şedinţa se deschide la ora 9 a. m. sub preşedinţa I. P, S. Mitropolit Primat.

—Se face apelul nominal şi rĕspund presenţĭ 14 P. P. S. S. membri, fiind bolnavĭ P.P. S.S. Episcopĭ; al Romanuluĭ şi al Rîmniculuĭ.

—Să citeşte sumarul şedinţeĭ precedente şi se aprobă.

—Se comunică şi se citeşte de la biuroŭ raportul cu No. 393 al Comisiuneĭ ad-hoc, însărcinată de S-tul Sinod în anul 1890 pentru regularea monastirilor, prin care arată că neputêndu-se complecta tablourile, n'a putut lucra.

I. P. S. Mitropolit Primat: Ne maĭ fiind comunicărĭ, intrăm în ordinea dileĭ.

La ordinea dileĭ avem maĭ multe rapórte ale comisiuneĭ de petiţiunĭ relative la călugărirĭ. P. S. raportor este rugat a le da citire.

—P. S. Arhiereŭ Inocentie Ploeşténu, raportorul comisiuneĭ de petiţiunĭ, citeşte raportul comisiuneĭ pentru tunderea în monahism a fraţilor: Ilie Trifan de 49 anĭ, Gh. Mincu de 75 anĭ, Ión Vasile al Mihăileseĭ de 62 anĭ, Ión Zemescu de 78 anĭ, Ión Vêntu de 25 anĭ şi Nicolae Filipescu de 47 anĭ, toţĭ din Monastirea Neamţu-Secul.

—Comisiunea, găsind îndeplinite tóte formalităţile regulamentare, este de opiniune a li se aproba călugărirea.

I. P. S. Mitropolit al Moldoveĭ:—Fratele Ión Vêntu face în monastirea Neamţu- o ascultare în adevĕr esenţială şi de mare bună-cuviinţă. El în adevĕr este tênêr trecut de vârsta de 25 anĭ; dar a fost scutit de armată pentru că este miop. Cu tóte acestea este de mare folos bisericeĭ pentru că face pe cântăreţul şi îndeplineşte un mare gol ce se simte în biserică.

P. S. Arhiereŭ Inocentie Ploeşténu: Sunt dator să arăt S-tuluĭ Sinod, ca Comisiunea în unanimitate este de acord pentru tunderea în monahism a acestuĭ tênêr frate.

—Se pun la vot conclusiunile raportuluĭ, carĭ sunt pentru tunderea în monahism a maĭ sus numiţilor fraţĭ, şi se aprobă.

—P. S. raportor Inocentie Ploeşténu, citeşte raportul comisiuneĭ de petiţiunĭ, pentru tunderea în monahism a soreĭ Maria Creţu de 37 anĭ, din Monastirea Văratecul.

—Comisiunea, găsind îndeplinite tóte formele cerute de

regulament, este de opinie a i se aproba călugărirea.

—S-tul Sinod aprobă călugărirea numiteĭ sore.

—Idem, raportul comisiuneĭ de petiţiunĭ pentru tunderea în monahism a surorilor: Elisabeta Misionescu de 52 anĭ, Elena Vezeteu de 40 anĭ, şi Paraschiva Pavel Ciobacă de 60 anĭ, tóte din Monastirea Agafton.

—Comisiunea, găsind îndeplinite tóte formalităţile cerute de regulament, este de opinie a li se aproba călugărirea.

—Se pun la vot conclusiunile raportuluĭ comisiuneĭ cari sunt pentru tunderea în monahism şi se aprobă.

—P. S Arhiereŭ Valerian Râmniceanu, raportorul comisiuneĭ de petiţiunĭ, citeşte raportul comisiuneĭ pentru tunderea în monahism a frateluĭ Ghinea Negoiţă de 72 anĭ din Monastirea Ciolanu.

—Comisiunea, găsind îndeplinite tóte formalităţile cerute de regulament, esté de opinie a i se aproba călugărirea.

—Se pun la vot conclusiunile raportuluĭ comisiuneĭ şi Sf. Sinod le aprobă.

—Idem, raportul comisiuneĭ pentru tunderea în monahism a surorilor: Ana Iliescu de 43 anĭ şi Ilinca Preotésa, fără a i se cunósçe vârsta, ambele din monastirea Răteştĭ.

—Comisiunea, găsind îndeplinite formalităţile cerute de regulament, este de opinie a li se aproba călugărirea.

Se pun la vot conclusiunile raportuluĭ comisiuneĭ şi St. Sinod le aprobă.

—Idem, raportul comisiuneĭ de petiţiunĭ, pentru tunderea în monahism a soreĭ Margareta Tătaru de 46 anĭ, din Monastirea Rogozu.

—Comisiunea, găsind îndeplinite formele regulamentuluĭ, este de opinie a i se aproba călugărirea.

—Se pun la vot conclusiunile raportuluĭ comisiuneĭ şi S-tul Sinod le aprobă.

—Idem, raportul comisiuneĭ pentru tunderea în monahism a soreĭ Petcana Ştefan Neagu de 64 anĭ din Monastirea Coteştĭ.

—Comisiunea, găsind îndeplinite tóte formalităţile cerute de regulament, este de opinie a i se aproba călugărirea.

—Se pun la vot conclusiunile raportuluĭ comisiuneĭ şi S-tul Sinod le aprobă.

—Idem, raportul comisiuneĭ de petiţiunĭ pentru tunderea în monahism a soreĭ Casandra Ghisdeanu de 44 anĭ, din Monastirea Răteştĭ.

—Comisiunea, găsind îndeplinite tóte formalitățile cerute de regulament, este de opinie a i se aproba călugărirea.

—Se pun la vot conclusiunile raportuluĭ comisiuneĭ şi S-tul Sinod le aprobă.

—Idem, raportul comisiuneĭ pentru tunderea în monahism a frateluĭ Dumitru Mătăsaru de 59 anĭ, din Monastirea Vărzăreştĭ.

—Comisiunea, găsind îndeplinite tóte formalitățile cerute de regulament, este de opinie a i se aproba călugărirea.

—Se pun la vot conclusiunile raportuluĭ comisiuneĭ şi S-tul Sinod le aprobă.

—Idem, raportul comisiuneĭ pentru tunderea în monahism a surorilor: Smaranda Ión David de 64 anĭ şi Maria N. Tudosiŭ de 70 anĭ, ambele din Monastirea Coteştĭ.

—Comisiunea, găsind îndeplinite tóte formalitățile cerute de regulament este de opinie a se aproba călugărirea numitelor surorĭ.

—Se pun la vot conclusiunile raportuluĭ comisiuneĭ şi S-tul Sinod le aprobă.

—Idem, ragortul comisiuneĭ pentru tunderea în monahism a surorilor: Maria Aldea de 68 anĭ, Salomia Solomon de 52 anĭ şi Ana I. Christea de 34 anĭ, câte treile din Monastirea Horeḑu.

Pentru surorile Maria Aldea şi Salomia Solomon, comisiunea găsind îndeplinite tóte formalitățile cerute de regulament, este de opinie a li se aproba călugărirea; ĭar pentru sora Ana I. Christea, fiind-că din dosar lipseşte actul de stare civilă, este de opinie a i se amâna călugărirea până la tómnă când va presenta actul.

P. S. Episcop al Dunăreĭ de jos: Episcopul respectiv al acesteĭ sora este maĭ în masură de cât noĭ să judece dacă acéstă soră maĭ avea saŭ nu necesitate de acest act, când a recomandat'o.

Prin urmare, vĕ rog, să respingețĭ conclusiunile raportuluĭ şi să primițĭ şi călugărirea acesteĭ sore cum s'a primit şi a celor-l-alte.

P. S. Episcop al Huşilor: Sunt contra opinieĭ P. S. Episcop al Dunăreĭ de jos.

Episcopul dacă a recomandat'o, a recomandat'o pentru că s'a făcut mijlocire din partea starițeĭ. Eŭ sunt sigur, că Episcopul şĭ'a ḑis: Dacă S-tul Sinod va bine voi s'o călugărésca fără acest act, bine; ĭar dacă nu, o va respinge.

Prin urmare, ḍece să admitem călugărirea acesteĭ sore, când ea n'a îndeplinit formalitatea cerută de regulament.

Eŭ rog pe S-tul Sinod să menţină opiniunea minorităţeĭ comisiuneĭ de petiţiunĭ.

P. S. Arhiereŭ Valerian Râmnicénu, raportor: Ca raportor sunt dator să daŭ lămurirĭ.

Cercetând actele din dosar, carĭ privesc pe acéstă soră, am găsit o resoluţie pusă pe suplică în care să ḍice, că sora va depune actul de stare civilă când va fi întrebată; dar actul nu s'a depus nicĭ până acum.

Eŭ cred, că acésta este maĭ mult o scăpare din vedere de la Episcopie că nu i l'a cerut; şi noĭ cari suntem datorĭ să ţinem socotélă de acte, am opinat ca să se înapoieze dosarul până se va complecta.

Vocĭ: Noĭ suntem contra. Să se priméscă şi călugărirea acesteĭ sore.

I. P. S. Mitropolit Primat: Atuncĭ pun la vot opiniunea comisiuneĭ care este pentru călugărirea surorilor Maria Aldea şi Salomia Solomon.

S'a primit călugarirea.

Acum pun la vot opiniunea comisiuneĭ care este pentru amânarea călugărieĭ soreĭ Ana I. Christea.

S'a respins cu mare majoritate. Prin urmare s'a admis şi călugărirea soreĭ Ana I. Christea.

I. P. S. Mitropolit al Moldoveĭ: Eŭ am primit, dar cu condiţiunea ca să se scrie la Episcopul respectiv să trimită actul de stare civilă.

I. P. S. Mitropolit Primat: Atuncĭ, rog pe P.P. S.S. Secretarĭ să se noteze chiar pe raportul comisiuneĭ, ca să se scrie Episcopuluĭ respectiv să trimită actul.

—P. S Valerian Râmnicénu, raportor, citeşte raportul comisiuneĭ pentru tunderea în monahism a frateluĭ Ghiţă A. Marcov de 63 anĭ, din schitul Izvórele.

—Comisiunea, găsind îndeplinite tóte formalităţile cerute de regulament, este de opinie a se aproba călugărirea numituluĭ frate.

—Se pun la vot conclusiunile raportuluĭ comisiuneĭ şi S-tul Sinod le aprobă.

—Idem, raportul comisiuneĭ de petiţiunĭ pentru tunderea în monahism a frateluĭ Ión I. Popescu de 40 anĭ, din Monastirea Sinaia.

Comisiunea, găsind îndeplinite formalităţile cerute de

regulament, este de opinie a se aproba calugărirea numitului frate.

—Se pun la vot conclusiunile raportuluĭ comisiuneĭ și S-tul Sinod le aprobă.

—Idem, a fraților Nicolae Dobrovicĭ de 80 anĭ și Ión Petre de 62 anĭ, ambiĭ din monastirea Ghighiu.

—Comisiunea, găsind îndeplinite formele cerute de regulament, este de opinie a li se aproba călugărirea.

—Se pun la vot conclusiunile raportuluĭ comisiuneĭ de petițiunĭ și S-tul Sinod le aprobă.

—Idem, raportul comisiuneĭ de petițiunĭ pentru tunderea în monahism a fraților: Marin Marinescu de 54 anĭ, Iacob Isac fără a i se cunóște vârsta, Ivanciŭ Noviciŭ de 64 anĭ și Marin Dinu de 41 anĭ, câte-șĭ patru din Monastirea Căldărușanĭ.

—Comisiunea, găsind îndeplinite tóte formalitățile cerute de regulament, este de opinie a li se aproba călugărirea.

—Se pun la vot conclusiunile raportuluĭ comisiuneĭ și S-tul Sinod le aprobă.

—Idem, raportul comisiuneĭ de petițiunĭ pentru tunderea în monahism a fratelui Nicolae Micu de 32 anĭ, din Monastirea Stanișóra.

—Comisiunea, de și găsește îndeplinite cele-l-alte formalitățĭ cerute de regulament, dar pentru că numitul frate are numaĭ patru lunĭ în ispitirea canonică, este de opinie a i se amâna călugărirea până la tómnă, ca să împlinéscă cel puțin șase lunĭ de ispitire canonică.

—Se pun la vot conclusiunile raportuluĭ comisiuneĭ și respingêndu-se, să admite călugărirea numituluĭ frate.

—Idem, raportul comisiuneĭ de petițiunĭ pentru tunderea în monahism a fratelui Alexandru Tudoriu de 70 anĭ, din Monastirea Ciolanu.

—Comisiunea, găsind îndeplinite formalitățile cerute de regulament, este de opinie a se admite călugărirea numituluĭ frate.

—Se pun la vot conclusiunile raportuluĭ și S-tul Sinod le aprobă.

—Idem, raportul comisiuneĭ de petițiunĭ pentru tunderea în monahism a soreĭ Maria Luca de 47 anĭ, din M-rea Vălenĭ.

—Comisiunea, găsind îndeplinite formalitățile cerute de regulament, este de opinie a i se aproba călugărirea.

—Se pun la vot conclusiunile raportuluĭ comisiuneĭ și S-tul Sinod le aprobă.

P. S. Arhiereŭ Calistrat Bârlădénu: I. P. S. Stăpâne! Avem să facem următórea propunere:

„Sub-semnațiĭ membriĭ aĭ S-tuluĭ Sinod, propunem: ca „Inalt Prea Sânțițiĭ Mitropolițĭ și Prea Sânțițiĭ Episcopĭ E-„parhioțĭ, să aprobe atât tunderea în monahism a fraților „și surorilor, ce aŭ vocațiunea la viața monahică fără a să „maĭ cere în acéstă cestiune și aprobarea S tuluĭ Sinod.

(ss). *Parthenie, Callistrat, Dositheiŭ Botoșenénu, Dionisie Craiovénu, Inocent M. Ploeștenu, Ieremia Gălățeanu.*

I. P. S. Mitropolit Primat: Conform regulamentuluĭ, o asemenea propunere trebue trimisă la o comisiune alésă ad-hoc.

P. S. Episcop al Dunăreĭ de jos: Să se citéscă maĭ întâĭ în treĭ ședințe consecutive și apoĭ să se trimită la comisiune.

I. P. S. Mitropolit Primat: Ne maĭ fiind nimic la ordinea ḑileĭ, rîdic ședința. Ședința viitóre va fi pe Vineri 8 Maĭ.

† Președinte: Iosif Mitropolit Primat.
† Secretar: *Ioanichie Bacaónul.*

Ședința din 8 Maĭ, 1892.

—Ședința se deschide la orele 9 a. m. sub președința I. P. S. Mitropolit Primat.

—Se face apelul nominal și respund presențĭ 14 P. P. S. S. membri, fiind bolnavĭ: P. P. S. S. Episcopĭ al Romanuluĭ și al Rimniculuĭ.

—Să citește sumarul ședințeĭ precedente și se aprobă.

—Se comunică de la biuroŭ petițiunea P. S. Arhiereŭ Narcis Crețulescu, prin care róga pe S-tul Sinod a starui pe lângă D. Ministru al Cultelor ca să-ĭ adaoge în budget mica pensiune de 100 leĭ ce i s'a suprimat.

I. P. S. Mitropolit Primat: Eŭ cred, că acésta petițiune să o recomăndăm D-luĭ Ministru spre a o avea în vedere; și ca să aĭbă o eficacitate, așĭ cere chĭar, ca atât I. P. S. Mitropolit al Moldoveĭ saŭ cu toțiĭ, să ne angajam a ruga pe D. Ministru a-ĭ reda acea mică pensiune. Primițĭ acésta?

Vocĭ: Primim.

I. P. S. Mitropolit Primat: Atuncĭ, pun la vot propunerea emisă de mine. S'a primit.

—Se comunică de la biuroŭ două adrese ale Mitropolieĭ Moldoveĭ, relative la călugărirĭ; şi se trimit la comisiunea de petiţiunĭ.

—Idem, adresele S-teĭ Mitropoliĭ a Ungro-Vlahieĭ, una cu No. 702 prin care se face cunoscut S-tuluĭ Sinod suirea pe scaunul Patriarhal al Antiohieĭ a P. S. D.D. Spiridon şi alta cu No. 703, prin care se face cunoscut S-luĭ Sinod suirea pe tronul Patriarhal al Constantinopoluluĭ a P. S. D.D. Neofit.

'Αριθ. 7.	*No. 7.*
Τοῖς συγκροτοῦσι τὴν 'Αγίαν καὶ ἱερὰν Σύνοδον τῆς 'Εκκλησίας τοῦ 'Ρουμανικοῦ Βασιλείου, ἐν ἁγίῳ πνεύματι λίαν ἀγαπητοῖς ἀδελφοῖς και συλλειτουργοῖς, Σπυρίδων, ἐλέῳ θεοῦ, Πατριάρχης τῆς Μεγάλης θεουπόλεως 'Αντιοχείας καὶ πάσης 'Ανατολῆς τὸν ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἐγκάρδιον ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν ἀπονέμομεν.	Celor ce compun Sântul şi Sânţitul Sinod al Bisericeĭ Regatuluĭ Românesc, în Sântul Spirit prea iubiţĭ fraţĭ şi conliturgisitorĭ, Spiridon, din mila luĭ Dumnedeŭ Patriarh a mareĭ Cetăţĭ a luĭ D-deŭ Antiohia şi a tot Rĕsăritul, Vĕ trimitem cea în Christos D-deŭ, salutarea frăţéscă din inimă.
Τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου Κυρίου Γερασίμου, τοῦ πρὸ ἡμῶν τοὺς οἴακας τῆς ἁγιωτάτης ταύτης 'Εκκλησίας λαχόντος διέπειν, παραίτησιν καθ' ἃ δὴ καὶ τῇ ἱερᾷ συνόδῳ ἔγνωσται, περὶ φθίνοντα Μάρτιον τοῦ λήξαντος ἔτους τῆς πεπιστευμένης αὐτῷ διακονίας ποιησαμένου διά τὸ κληθῆναι ἀναλαβεῖν τὴν προστασίαν καὶ κυβέρνησιν τῆς τῆς ἁγίας πόλεως ἀποστολικῆς καὶ Πατριαρχικῆς καθέδρας, ὁ ἁγιώτατος οὗτος ἀποστολικὸς καὶ Πατριαρχικὸς θρόνος μεμένηκεν ἄμοιρος ἀρχῆς καὶ γνησίου καὶ κα-	Preasfinţitul Patriarh D-nul Gherasim, care înainte de noĭ luând să conducă frânele aceşteĭ prea sânte Bisericĭ, dând dimisie, dupĕ cum şi Sânţituluĭ Sinod ĭ-a fost cunoscut, pe la finele luĭ Martie a anuluĭ trecut, din serviciul ce i s'a încredinţat, pentru că a fost chĭemat a lua îngrijirea şi administrarea Sfinteĭ Cetăţĭ apostolice şi a Scaunuluĭ Patriarhal, acest prea sânt apostolic şi patriarhal Scaun a rĕmas privat (lipsit) de şeful, adevĕratul şi canonicul admi-

νονικοῦ προστάτου. Μέσην τὴν ψυχὴν οἱ ὑπὸ τοῦτον κανονικῶς τελοῦντες ἱερώτατοι Μητροπολῖται καὶ ὁ περιούσιος τοῦ Κυρίου λαός τρωθέντες, ὅτι ἐν ὥραις κρισίμοις ἀπωρφανίζοντο τοῦ οἰκείου ποιμενάρχου καὶ Πατριάρχου, οὐκ ὤκνησαν ἀθροισθῆναι ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῇ καὶ Πατριαρχικῇ καθέδρα, καὶ διὰ πλείστης φροντίδος ἐποιήσαντο, ὅπως ἐπιζήσωνται τὸν κυβερνήσοντα καὶ πηδαλιουχήσοντα τὴν τῆς ἁγιωτάτης ταύτης ἐκκλησίας ὁλκάδα: εὖ γὰρ ᾔδεισαν, ὅτι ἀείποτε μὲν αὕτη δεινῶς ἐχειμάζετο, ὅτι δ' ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς οἱ κίνδυνοι ἐπληθύνθησαν. Καὶ δὴ εὐδοκίᾳ καὶ χάριτι τοῦ παναγάθου θεοῦ, τῶν ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν συνελθόνθων καὶ ψήφους κανονικὰς ποιησαμένων ἐπι τὸ ἐκλέξασθαι τὸν προστησόμενον, ἐκλήθημεν ἡμεῖς ἀναλαβεῖν τὴν προστασίαν τοῦ ἁγιωτάτου τούτου ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Θρόνου. Ταῦτα συνετελεῖτο, ἡμῶν ἐν Βηθλεέμ διατριβόντων καὶ τὸ ἐν τῇ ἁγίᾳ ἐκείνῃ πόλει πάνσεπτον καὶ παγκόσμιον προσκύνημα ἐπιτροπικῶς κυβερνώντων τῇ ἀδείᾳ τοῦ Μακαριωτάτου καὶ ἁγιωτάτου τῶν Ἱεροσολύμων πατριάρχου, ὑπὸ τὸν ἀποστολικὸν καὶ Πατριαρχικὸν οὔτινος θρόνου τέως ἐτελοῦμεν, ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ἀρχιερέων αὐτοῦ κατειλεγμένοι ὄντες. Δέει πολλῷ συνεσχέθημεν, ὅτι ἡ τῶν ἁγίων ἀρχιερέων ἱερὰ ὁμήγυρις ἐξήγγειλεν ἡμῖν τὰ θείῳ ἐλέει ἐφ' ἡμᾶς τελεσθέντα· καὶ γὰρ ἔνθεν μὲν οἴδαμεν τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν, ἔνθεν

nistrator. Răniţĭ în adâncul sufletuluĭ Preasfinţiţiĭ Mitropoliţĭ ceĭ ce eraŭ canoniceşte sub acesta, cum şi poporul ales a luĭ Dumneḑeŭ, că în timpĭ criticĭ aŭ rĕmas orfanĭ de propriul lor ântâĭ-păstor şi Patriarh, nu s'aŭ lenevit a se aduna în acéstă Cetate, care este şi Scaun patriarhal, şi cu cea maĭ mare îngrijire aŭ făcut, ca să subsiste administratorul şi conducĕtorul corabieĭ a acesteĭ prea sânte Bisericĭ. Căcĭ cunosceaŭ bine că în tot-déuna acésta suferea greŭ, pentru ca în vremele aceste de pe urmă nevoile s'aŭ înmulţit. Şi dar prin bună vrerea şi harul prea bunuluĭ Dumneḑeŭ întrunindu-se Preasfinţiţiĭ Mitropoliţĭ şi dând voturĭ canonice pentru a se alege Intâĭul-Şĕḑĕtor, ne-aŭ ales pe noĭ ca să luăm administrarea acestuĭ Preasfânt apostolic şi patriarhal Scaun. Acestea s'aŭ petrecut pe când noĭ eram în Bethleem şi administram epitropiceşte în acel sfânt oraş acea biserică mult respectată şi universală, cu învoirea prea fericituluĭ şi preasfinţituluĭ Patriarh al Ierusalimuluĭ, sub al căruĭ Scaun apostolic şi patriarhal am fost până acum, fiind înscris în chorul Arhiereilor luĭ. Am fost cuprinşĭ de multă témă, când adunarea Sfinţiţilor Arhiereĭ ne-a vestit cele săvêrşite asupra nóstră prin mila luĭ Dumneḑeŭ. Pentru că pe de

<table>
<tr>
<td>δ' οὐκ ἠγνοοῦμεν ὅτι ἐκαλούμεθα ἀναλαβεῖν κηβέρνησιν ἐκκλησίας, γεραρᾶς μὲν καὶ ἀποστολικῆς καὶ πάλαι ποτὲ λαμπρᾶς, νῦν δὲ σφόδρα σαλευομένης καὶ κλυδωνιζομένης, πολλαῖς ταῖς ἀνάγκαις καὶ πλείστοις τοῖς κινδύνοις πολιορκουμένης, καὶ ὑπὸ πολυωνύμων ἐχθρῶν ἐπιβουλευομένης ὅτι ἄρα δαρὺ μὲν καὶ δυσβάστακτον ἦν τὸ φορτίον, μεγίστη δὲ ἡ εὐθύνη. Ταῦτα δ' ἡμῶν διαλογιζομένων καὶ τὸν θεὸν ἱκετευόντων, ὅπως φωτίσῃ ἡμᾶς, ἠγγέλθη ἡμῖν, ὅτι καὶ ἡ ἐφ' ἡμᾶς τεταγμένη Βασιλεία ἐπένευσεν ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ ἐκλογῇ. Καὶ δὴ γνόντες πειθαρχῆσαι τῇ καλούσῃ ἡμᾶς φωνῇ, ἥν θείαν φωνὴν καὶ δούλησιν ὑπελάβομεν, καὶ πάσας τὰς ἐλπίδας ἀναθέμενοι ἐπὶ τὸν Μέγαν Θεόν, οὗ ἡ δύναμις ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται, παρεσκευαζόμεθα καταλιπεῖν τὴν ἁγίαν πόλιν, ἐπὶ τρίμηνον μέντοι ἀπετράπημεν τοῦ σκοποῦ, ἅτε δή, ἕνεκα τῆς τότε λυμαινομένης τήν τε Δαμασκόν καὶ ἑτέρους τῆς Συρίας Τόπους νόσου, πάσης συγκοινωνίας τῆς χώρας ταύτης πρὸς τάς τε ὁμόρους καὶ τὰς μακρὰν ἀπαγορευθείσης. Τέλος τῆς συγκοινωνίας πρὸς τὴν Σηρίαν ἐπιτραπείσης, ἀπάραντες τῆς ἁγίας πόλεως κατηντήσαμεν εἰς Δαμασκὸν τῇ λά τοῦ παρ' ἐπεύσαντος μηνός, τῇ αὐτῇ δ' ἡμέρᾳ γενομένης συνῳδὰ τοῖς ἀνέκαθεν κρατῆσασιν ἱεροῖς ἐκκλησιαστικοῖς θεσμίοις, τῆς κανονικῆς ἡμῶν ἀναρρήσεως ἐν μέσῳ ἀφάτου χαρᾶς Κλήρου τε καὶ τοῦ περιουσίου τοῦ Κυρίου λαοῦ, ἐλάβομεν ἐν χερσὶ τοὺς οἴακας τοῦ ἁγιω-</td>
<td>oparte cunóştem slăbiciunea nóstră, pe de alta fiind că nu ignorăm că suntem chiemaţi a lua administrarea Bisericeĭ bătrâne şi apostolice, şi altă dată strălucită în vechime; iar acum fórte zguduită şi ameninţată, strâmtorată de multe nevoĭ şi de fórte multe primejdiĭ şi încercată de vrăjmaşĭ cu multe nume. De aceĭa sarcina este grea şi fórte cu anevoe de purtat, ĭar rĕspunderea prea mare. Acestea cugetându-le noĭ şi rugând pre Dumneḑeŭ ca să ne lumineze, ni s'a anunţat că şi Impĕrăţia stabilită asupra nóstră a aprobat alegerea nóstră. Şi dar ştiind că trebue să ne supunem glasuluĭ ce ne chiămă, pe care-l' am socotit ca chĭemare şi voinţă Dumneḑeéscă şi punêndu-ne tóte speranţele în Marele Dumneḑeŭ, a căruĭa putere sĕ sĕvêrşeşte întru slăbiciune, ne pregăteam ca să părăsim sfânta Cetate, dar timp de treĭ lunĭ n'am putut atinge scopul, din causă că atuncĭ era bântuit şi Damascul şi alte localităţĭ ale Sirieĭ de bólă, fiind interḑisă orĭ-ce comunicaţie în acéstă ţară şi cu confiniile şi maĭ departe. In sfârşit fiind permisă comunicaţia cu Siria, rădicându-ne din sfânta Cetate am sosit la Damasc la 31 a trecuteĭ lunĭ, în aceĭaşĭ ḑi făcêndu-se instalarea nóstră conform cu vechile sfinţite obiceĭurĭ bisericeştĭ predominante, în mijlo-</td>
</tr>
</table>

τάτου τούτου ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ θρόνου.

Στοιχοῦντες καὶ πειθόμενοι τῷ ἀνέκαθεν καλῶς κεκρατηκότι Ἐκκλησιαλικῷ ἔθει καὶ θεσπίσματι, καθ' ἃ οἱ ἄρτι τοὺς πνευματικοὺς οἴακας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν ἐγχειριζόμενοι ἀλλήλοις ἀνακοινοῦνται τοῖς ἐνθρονιστικοῖς γράμμασι τὰς ἐγκαταστάσεις, ὅπως ἂν ἀδιάρρηκτος διατηροῖτο ὁ σύνδεσμος τῆς ἐν χριστῷ τῷ Θεῷ ἑνότητος, πάντες δ' ἐν ἀλλήλοις τὸ αὐτὸ ἐν ἁπάσαις ταῖς ὑπ' οὐρανὸν Ἐκκλησίαις φρονοῖεν, καὶ οἱ τῆς πίστεως κοινωνοὶ καὶ τῆς ἀγάπης γίγνοιντο, ἀγαλλομένῃ τῇ ψυχῇ ἥκομεν τοῖς ἀδελφικοῖς ἐνθρονιστικοῖς τούτοις γράμμασιν ἐπισκεπτόμενοι τὴν ἱερὰν Σύνοδον καὶ, ἀγγέλλοντες τὰ θείῳ ἐλέει ἐφ' ἡμᾶς τετελεσμένα, πόθῳ πολλῷ ἁγίῳ περιπτυσσόμεθα καὶ τὸν ἐγκάρδιον ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν τοῖς περισπουδάστοις μέλεσιν αὐτῆς ἀπονέμομεν. Ἀξιοῦντες δ' αὐτήν, ἵνα ἐσαεὶ πρόθυμος ἀρωγός καὶ ἀντιλήπτωρ ᾖ ἡμῖν καὶ τὰς πρὸν τὸν οὐράνιον τῆς ἐκκλησίας Νυμφίον, τὸν μέγαν καὶ ἄκρον ἀρχιερέα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν δεήσεις αὐτῆς ἐπικαλούμενοι, ἵνα τῷ φωτὶ τῆς θείας αὐτοῦ γνώσεως ἐλλαμπόμενοι καὶ παρ' αὐτοῦ ἐνισχυόμενοι, εὐδόκιμοι φανῶμεν ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῆς πιστευθείσης ἡμῖν ἱερωτάτης μὲν καὶ ὑψίστης, ἀλλὰ δυσχερεστάτης δια-

cul uneĭ bucuriĭ nespuse a Cleruluĭ şi a poporuluĭ ales al Domnuluĭ, am luat în mânĭ frânele acestuĭ Preasfânt, apostolic şi patriarhal Scaun.

Urmând şi supunêndu-ne bunuluĭ vechiŭ obiceĭŭ bisericesc predominant şi disciplineĭ dupĕ care, ceĭ ce de curând primesc frânele spirituale ale sfintelor luĭ Dumneḑeŭ biserici să 'şĭ vestească instalările între eĭ prin scrisorĭ de aşeḑare în Scaun, pentru ca legătura unireĭ în Christos Dumneḑeŭ să se conserve neîntrerupt, că toţĭ să cugete între dênşiĭ aceĭaşĭ în tóte Bisericile de sub Cerĭu, şi ceĭ ce sînt în conunirea credinţeĭ să fie şi în comunicaţia dragosteĭ,— bucurându-ne cu sufletul venim prin aceste frăţêştĭ scrisorĭ întronistice să cercetăm (înştiinţăm) S-tul Sinod şi să vestim cele sĕvêrşite cu mila luĭ Dumneḑeŭ asupra Nóstră, îmbrăţişându-vĕ cu mult dor sfânt şi trimiţênd salutare din inimă frăţéscă respectoşilor membri aĭ luĭ, cerênd de la el ca să ne fie ne'ncetat ajutor gata şi sprijinitor, şi îndreptând cererile (rugăcĭunile) sale cătră Mirele ceresc al Bisericeĭ,—Marele şi cel maĭ înalt Arhiereŭ Christos Dumneḑeul nostru,—ca luminaţĭ cu lumina cunoştinţeĭ Sale ceĭ Dumneḑeeştĭ şi de către el întăriţĭ, să ne arătăm vrednicĭ în sĕvêrşirea încredinţateĭ

κονίας, κεταπαύομεν τὸν λόγον, τὰ ἔτη ὑμῶν ὅτι πεῖστα καὶ ὑγιεινὰ παρὰ τοῦ ἀγαθοδότου Θεοῦ ἐξαιτούμενοι.

'Εν Δαμασκῷ ͵αωϞβ. Φεβρουαρίου δ'

Τῆς ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ
ὅλως πρόθυμος

† Ὁ Αντιοχείας Σπηρίδων.

nouĕ preasfinteĭ și Inalteĭ serviri, deși și fórte grele. Intrerupem cuvêntul. Iar aniĭ Voștri cerem de la prea bunul Dumnedeŭ să fie prea mulțĭ și cu sănătate.

In Damasc, 1892, Februarie 4.

Al Sântuluı și Sânțituluı Sinod
ĭubit în Christos frate
și în totul gata

† *Al Antiohieĭ Spiridon.*

'Αριδ. πρωτ 5712.

Πανιερώτατε καὶ Σεβασμιώτατε Μητροπολῖτα Οὐγγροβλαχίας καὶ ἔξαρχε πάσης Ῥουμανίας, ἐν χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητέ καὶ περιπόθητε ἀδελφὲ καὶ συλλητουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, Κύριε Ἰωσήφ, τὴν φίλην ἡμῖν Σεβασμίαν αὐτῆς πανιερότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμεθα. Ἀρρήτοις τοῦ ὑψίστου βουλαῖς καὶ θεία αὐτοῦ συγκαταβάσει. κληθένδες ἄρτι, κατὰ τὰ παρ' ἡμῖν κεκανονισμένα, ἐπὶ τὸν ἁγιώτατον ἀποστολικὸν καὶ οἰκουμενικὸν Θρόνον, μετὰ τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ αἰωνίας μνήμης Προκατόχου ἡμῶν κυροῦ Διονυσίου τοῦ ἀπὸ Ἀδριανουπόλεως, προαγόμεθα, καθῆκον ἱερόν καὶ πατροπαράδοτον ἐκπληροῦντες, ἀνακοινώσασθαι τῇ γερασμίᾳ καὶ λίαν ἡμῖν πεφιλημένῃ αὐτῆς πανιερότητι τὰ γενόμενα, τοῦτο μὲν ὅπως ἡ χάριτι τοῦ χριστοῦ βασιλεύουσα ἐν ταῖς ὑπ' οὐρανὸν Ἐκκλησίαις Θεοκλήρωτος ἀγάπη

No. Reg. 5712.

Prea Sânțite și Prea Venerabile Mitropolite al Ungro-Vlahieĭ și Primat a tótă România, frate în Christos D deŭ, Prea ĭubite și Prea dorite și conliturgisitor al smerenieĭ nóstre, Domnule Iosif, salutăm frățește în Domnul pe prea ĭubita și venerabila Vóstră Preasânțenie.

Prin nespusa voință a celuĭ Prea Inalt și cu sânta luĭ consimțire, in urma odihnireĭ în Domnul a predecesoruluĭ nostru de vecĭnica amintire, Domnul Dionisie Adrianopolitan, fiind chĭemațĭ, comform regulelor nóstre, la Prea Sântul, apostolicul și ecumenicul Scaun, venim să îndeplinim sânta nóstră datorie, încuviințată și de părinții noștri, de a aduce la cunoștința venerabileĭ și prea ĭubiteĭ Sânțenieĭ Vóstre acest eveniment; pe de oparte spre a întări maĭ mult, prin

ἐπὶ μᾶλλον κρατύνηται ἀδιαρρήκτοις συσφιγγομένη δεσμοῖς, τοῦτο δὲ ὅπως ἐκδηλώσαντες τὴν συνέχουσαν ἡμᾶς δειλίαν πρὸς τὸ ἀπροόπτως ἐπιτεθὲν ἡμῖν βαρὺ καὶ ἀτεχνῶς δυσβάστακτον φορτίον τοῦ Πατριαρχικοῦ ἀξιώματος, ἐκλιπαρήσωμεν τὰς ἀδελφικὰς καὶ θεοδέκτους τῆς ὑμετέρας Σεβασμίας ἀγάπης εὐχὰς ἀρωγοὺς καὶ ἐνθαρρυντικὰς εἰς ἀδιάπταιστον ἐκπλήρωσιν τῶν διαπιστευθέντων τῇ ἡμετέρᾳ ἀσθενείᾳ ὑψηλῶν καὶ σπουδαίων τῆς Πατριαρχείας καθηκόντων. Καὶ δὴ ἀσπαζόμενοι αὐτὴν ἐν φιλήματι ἁγίῳ, καὶ ἐξαιτούμενοι αὐτῇ ἄνωθεν δαψιλῆ τὴν καρποφορίαν ἀγαθῶν ἔργων, ὅσα εἰς τε τὴν τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν εὐαγγελικὴν κατάρτισιν καὶ εἰς τὴν ψυχικὴν σωτηρίαν τοῦ ὑπ' αὐτῆς καὶ τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῆς ὑπαγομένων ἐν χριστῷ ἀδελφῶν ἁγίων ἀρχιερέων θεοφιλῶς καὶ θεαρέστως ποιμαινομένου εὐσεβοῦς πληρώματος συμβάλλεται, ἀξιοῦμεν αὐτὴν μνείαν καὶ ἡμῶν ποιῆσθαι ἐν ταῖς πρὸς θεὸν ἐντεύξεσι καὶ δαψιλῆ παρέχην ἡμῖν ἀεὶ δείγματα ἀδελφικῆς ἀγάπης, οὐ μὴν δ' ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ ἐνὸν συντελεῖν ἡμῖν ἐν ἔργοις καὶ λόγοις καὶ γράμμασιν εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ χρισ οῦ παρ οὗ καὶ τὰ ἔτη αὐτῆς εἶεν ὅτι πλῆστα, ὑγιεινὰ καὶ σωτήρια.

ᾳωϙα Νοεμβρίου ιδ.

Τῆς λίαν ἡμῖν περισπουδάστου Σεβασμιας αὐτης Πανιερότητὸς.

ἀγαπιτὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ ὅλως πρόθυμος

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Νεόφυτος

legăturî nedeclegate, dragostea cea de Dumnedeŭ dăruită, care prin harul luĭ Christos domneşte între Bisericele séle; ĭar pe de altă parte, în consideraţiunea sfieleĭ de care suntem cuprinşĭ, faţă cu greaŭa şi cu desĕvêrşire a nevoe de purtat sarcină, ce pe neaşteptate ni s'a impus, venim să invocăm rugăcĭunile şi urările frăţeştĭ şi de Dumnedeŭ primite ale respectabileĭ Vóstre ĭubirĭ, pentru ca să ne vie în ajutor şi să ne încurageze la perfecta îndeplinire a înaltelor şi serióselor datoriĭ patriahiceştĭ, ce s'a încredinţat slăbicĭuneĭ Nóstre.

Decĭ, salutându-Vĕ cu salutare sântă şi cerênd de la Dumnedeŭ sĕ Vĕ dăruĭască înbelşugată rodire de faptele ce pot contribui la evangelica întocmire a tuturor Bisericelor Ortodoxe şi la mântuirea sufletéscă a evlavióseĭ turme, pusă sub păstoria Sânţenieĭ Vóstre cea ĭubitóre de Dumnedeŭ şi luĭ Dumnedeŭ plăcută, cum şi celor-l alţĭ fraţĭ în Christos Sânţı Arhiereĭ din jurisdicţiunea Vóstră; Vĕ rugăm să ne pomeniţĭ în rugăcĭunile Vóstre către Dumnedeŭ şi pururea să ne acordaţĭ semne numeróse de dragostea frăţéscă şi maĭ vîrtos să Vĕ asociaţĭ cu noĭ în fapte, în vorbe şi în scrisorĭ pentru edificarea trupuluĭ luĭ Christos, de la care aniĭ Voştri să fie mulţĭ, sănătoşĭ şi de mântuire. *1891 Noemvrie 14.*

Al Prea scumpeĭ şi venerabileĭ Vóstre Preasfinţeniĭ, ĭubit în Christos frate în tótul gata.

† Neofit al Constantinopoluluĭ.

Rĕspunsul I. P. S. Mitropolit Primat *Preşedintele S-tuluĭ Sinod la ambele adrese:*

Prea Sânte Părinte!

Bucuros am primit frăţeasca epistolă patriarhicéscă a Prea Sânţieĭ Vóstre, de la 14 Noembrie espirat, prin care pe de o parte ne faceţĭ cunoscut, ca cu bine-cuvêntările bunuluĭ şi Prea milostivuluĭ Dumneḑeŭ, aţĭ ocupat Prea sântul, apostolicescul şi ecumenicul scaun al Constantinopoluluĭ; ĭar pe de altă parte ne daţĭ frăţeasca sărutare în Christos Dumneḑeŭ şi Stapânul nostru, după sântele datine părinteştĭ, întemeĭate pe cuvintele Apostoluluĭ: „Paziţĭ unitatea duhovnicéscă în legătura păceĭ“.

Primind cu plăcere sufletéscă acéstă sărutare din partea Prea Sânţieĭ Vóstre, ne grăbim la rândul nostru, să corĕspundem cu aceĭaşĭ dragoste frăţească şi să felicităm din fundul inimeĭ atât pe Prea Sânţia Vóstră pentru înalta şi de Dumneḑeŭ dăruita demnitate la care aţĭ fost chĭemat cât şi pe clerul venerabil şi turma Ortodoxă pentru că a avut parte de un păstor înzestrat cu felurite merite duhovniceştĭ şi cu însemnate virtuţĭ. Şi fiind convins, că Prea Iubitóre de Dumneḑeu Sânţia Vóstră în aşa nouă, înalta şi sântă misiune, va găsi cu buna-voinţă şi ajutorul divin ocasiunĭ şi o carieră maĭ vastă şi maĭ întinsă spre a-şĭ esercita înţelepciunea şi capacitatea eĭ încercată, adresăm urarile şi rugăcĭunile nóstre către vecĭnicul şi prea bunul mire al Bisericeĭ şi Arhi-păstorul Dumneḑeŭ şi Mântuitorul nostru, care pururea cunóşte vasele alese şi la timpul oportun le întrebuinţează la slujba celor sânte, pentru ca să dăruiască dragosteĭ Prea Sânţieĭ Vóstre sănătate, viaţă îndelungată, puterea şi curagiul duhovnicesc, spre a conduce la limanul mântuireĭ evlaviósa plinire a Bisericeĭ.

Peste tóte acestea, încredinţându-ne în reciprocitatea sentimentelor frăţeştĭ din partea dragosteĭ Prea Sânţieĭ Vóstre, o rugăm să nu uĭte pe smerenia nóstră cu ocasiunea sântelor eĭ rugăcĭunĭ către Dumneḑeŭ pentru ca să acorde şi slăbiciuneĭ nóstre harul şi mila sa nemărginită spre a aduce sânteĭ Sale Bisericĭ serviciĭ, conform cu Prea Sânta voinţă a Arhi-păstoruluĭ şi Mântuitoruluĭ nostru Iisus Christos, cu al căruĭ ajutor aniĭ Prea Sânţieĭ Vóstre să fie mulţĭ, sănătoşĭ şi în amândouĕ privirile fericiţĭ.

Preşedinte † *Iosif Mitropolit al Românieĭ*

I. P. S. Mitropolit Primat: Pe de o parte, vĕ rog, să luăm act de acestea, ïar pe de alta, eŭ aşĭ propune ca aceste comunicărĭ să le trimitem la tipografia Cartilor Bisericeştĭ spre a se publica în jurnalul Biserica Ortodoxă Română atât în limba Română cât si în cea Grécă.

I. P. S. Mitropolit al Moldoveĭ: Eŭ vĕ rog, să-mĭ permitețĭ a observa că traducțiunea acest r acte nu este făcută în limba românéscă a Bisericeĭ nóstre. Cel care a tradus aceste acte n'a avut cunoștință de limba Bisericeĭ nóstre şi de termeniĭ sĕĭ obicĭnuițĭ. Eŭ am audit termenul de „slujbaş". Acest cuvênt se dă la toțĭ alergătoriĭ. Noĭ întrebuințăm cuvêntul de „conliturgisitor".

P. S. Episcop al Dunăreĭ de jos: Sa se prefacă traducția.

I. P. S. Mitropolit Primat: Prea Sânțiților! Știțĭ că noĭ nu avem nicĭ pe lângă Mitropolie nicĭ pe lângă S-tul Sinod un traducĕtor. Acum pun la vot propunerea de maĭ sus făcută de mine ca să luăm act şi să se publice în jurnalul Biserica Ortodoxă Română.

S'a primit.

—Se comunică de la biuroŭ patru adrese ale Eparhieĭ Huşilor relative la călugăririĭ şi se trimit la comisiunea de petițiunĭ.

—P. S. Calistrat Bârlădeanu, citeşte pentru a doŭa óră propunera din şedința de la 6 Maĭ... (A se vedea pag. 18).

I. P. S. Mitropolit Primat: Comunicărĭ nu maĭ avem, prin urmare intrăm în ordinea dileĭ.

La ordinea dileĭ avem raportul comisiuneĭ ad-hoc pentru cercetarea compturilor de gestiune ale tipografieĭ Cartilor Bisericeştĭ pe anul budgetar 1891—1892. P. S. raportor este rugat să bine-voĭască a-ĭ da citire.

—P. S. Arhiereŭ Dionisie Craioveanu, raportor, citeşte raportul comisiuneĭ ad-hoc pentru cercetarea compturilor de gestiune ale tipografieĭ Cărților Bisericeştĭ pe anul budgetar 1891—1892, în cuprinderea următóre:

Inalt Prea Sânțite Stăpâne!

Subsemnațiĭ membri aĭ Comisiuneĭ însărcinată de S-tul Sinod cu cercetarea compturilor de gestiune ale tipografieĭ „Cărților Bisericeştĭ" pe anul financiar 1891—1892, întrunindu-ne Mercurĭ 6 Maĭ a. c. în localul tipografieĭ, am procedat la verificarea socotelelor, ïar resultatul este următorul:

1) Veniturile tipografieĭ pe anul financiar 1891—92 se urcă la suma de 52,947 leĭ 30 banĭ. Aceste veniturĭ s'aŭ justificat ast-fel: Sumele încasate de pe diferite imprimate, plata tipăririĭ Revisteĭ „Biserica Ortodoxa Română“ şi desfacerĭ directe, prin condica de casă; ĭar vênḑările indirecte, prin raporturile Protoĭereilor de înaintarea banilor pentru comenḑile făcute.

2) Cheltuelele caseĭ pentru anul financiar 1891—1892, am constatat că s'aŭ făcut în modul urmator: a) Salariile personaluluĭ administrativ; b) Salariile personaluluĭ de culegătorie; c) Ale personaluluĭ atelieruluĭ de maşinĭ; d) Cumpărarea de material tipografic, hârtie, literă, cleiŭ; e) Cheltuelĭ de legătorie şi f) cheltuelĭ de corespondenţă şi extraordinare. Aceste cheltuelĭ s'aŭ justificat prin piese în regulă.

Totalul cheltuelilor se rîdica la suma de 46,168 leĭ 95 banĭ, rĕmânênd la finele luneĭ Martie 1892 în casa tipografieĭ un escedent de 6778 leĭ 35 banĭ.

Tóte aceste cheltuelĭ s'aŭ făcut în marginele budgetuluĭ, observându-se că s'aŭ făcut încă şi următórele economiĭ:

			Leĭ	B.	
La	§	personalul administrativ . .	40	—	
„	„	„ de culegătorie . .	2509	19	
„	„	„ atelieruluĭ de maşinĭ	1695	—	
„		cheltuelĭ de iluminat . . .	173	06	
„	„	„ extraordinare. . .	2080	55	şi
„	„	„ de legătorie . . .	392	24	
		In total .	6890	04	

La § cheltuelilor pentru material tipografic s'a cheltuit maĭ mult suma de 3846 leĭ 12 banĭ, decĭ s'ar părea că s'a trecut preste prevederile budgetare cu acéstă sumă; dar de fapt lucrul stă alt-fel: La începutul anuluĭ expirat 1891—92, plana asupra tipografieĭ o datorie la casa Socec et comp. de 12,978 leĭ 74 banĭ, datorie făcută încă din anul 1888—89, asupra căria tipografia avea de încasat 6897 leĭ de pe imprimatele Didahiile vol. II şi raportul comisiuneĭ S tuluĭ Sinod de la Ministeriul de Culte, care sumă s'a şi incasat şi achitat tot odată în anul expirat, ĭar restul de 6081 leĭ 74 banĭ până la 12,978 leĭ 74 banĭ, datorie totală, s'a plătit din casa tipografieĭ şi cu modul acesta s'a lichidat orĭ-ce datorie. Acéstă sumă de 12 978 leĭ 74 banĭ nu era prevĕḑută în budget, ci numaĭ 20,000

leĭ sumă necesară pentru material tipografic pe anul respectiv. Direcţia tipografieĭ însă a plătit acéstă sumă de 12,978 leĭ 74 banĭ ca datorie; ĭar cu restul de 7021 leĭ 36 banĭ până la 20,000 leĭ prevĕḑuţĭ în budget, plus 3846 leĭ 12 banĭ; în total 10,867 leĭ 38 banĭ, a întâmpinat tóte cheltuelele de material tipografic, aşa că de fapt şi la acest paragraf s'a făcut o iconomie reală de 9132 leĭ 62 banĭ, şi cu chipul acesta se justifică suma de 3846 leĭ 12 banĭ ca cheltuită în marginile prevederilor budgetare.

Pe lângă situaţiune, comisiunea a cercetat şi 18 tablourĭ anexate pe lângă situaţiune, prin care se constată modul desfacereĭ cărţilor şi plăţile făcute de Protoiereĭ, cum şi datoriile ce aŭ a se achita şi carĭ în sumă de 22,113 leĭ 03 banĭ, trec ca veniturĭ pentru anul present, 1892—93.

Comisiunea a maĭ avut în vedere şi tablourile cuprinḑĕtóre de tóte imprimatele efectuate în tipografie de la înfiinţarea eĭ până în present, în carĭ se arată numĕrul esemplarelor imprimate, desfacerile anuale directe şi prin Protoiereiĭ, precum şi numĕrul esemplarelor aflate în deposit la 1 Aprilie 1892.

Tot cu acestea primindu-se de la secretarul şi comptabilul tipografieĭ o petiţiune prin care cere a i se spori salariul cu 40 de leĭ lunar spre a avea 100 în loc de 60 leĭ ce are în present, avêndu-se în vedere şi propunerea D-luĭ Director respectiv în acéstă privinţă, comisiunea opinéză a se admite justa sa cerere cu începutul anuluĭ present, avêndu-se în vedere posiţiunea sa precum şi timpul de ocupaţie ce i se reclamă de acest post.

Acesta fiind resultatul cercetărilor, comisiunea prin subsemnatul raportor le supune la aprobarea S-tuluĭ Sinod.

Sunt cu adânc respect
al Inalt Prea Sânţieĭ Vóstre prea plecat
şi supus servitor,

† Dionisie Craiovénu.

I. P. S. Mitropolit Primat: Se pun la vot conclusiunile raportuluĭ comisiuneĭ şi S-tul Sinod aprobă.

—Idem raportul comisiuneĭ ad-hoc pentru cercetarea

compturilor de gestiune ale jurnaluluĭ „Biserica Ortodoxă Română“, pe anul 1891—92 în cuprinderea următóre:

Inalt Prea Sânţite Stăpâne!

In comformitate cu votul dat de S-tul Sinod în şedinţa de la 5 Maĭ a. c., comisiunea însărcinată cu verificarea compturilor de gestiune ale redacţieĭ Revisteĭ „Biserica Ortodoxă Română“ pe anul financiar 1891—92, întrunindu-se Mercurĭ 6 Maĭ a. c. a procedat la cercetarea socotelelor, ĭar resultatul obţinut este urmatorul:

1) Veniturile Revisteĭ pe anul 1891—92 aŭ fost de 40,035 leĭ 02 banĭ, provenite din abonamente directe pe anul expirat, din rĕmâşiţe de încasat pe aniĭ 1882—1892, din vêndarea cărţilor de Te-Deum, din abonamente directe şi din alte veniturĭ extraordinare. Tóte aceste veniturĭ s'aŭ justificat de comitetul redactor cu raporturile Protoĭereilor de înaintarea banilor şi cu chitanţe eliberate direct de redacţie.

Veniturile totale ale revisteĭ ar fi trebuit să fie în sumă de 103,519 leĭ 77 banĭ, din carĭ nu s'a putut încasa de cât 40,035 leĭ 02 banĭ, rĕmânênd a se încasa în anul acesta 1892—93, suma de 63,484 leĭ 75 banĭ, cuprindêndu-se aci şi remisa Protoĭereilor.

2) Cheltuelile caseĭ revisteĭ saŭ urcat la suma de 38,371 leĭ 91 banĭ, carĭ scădêndu se din suma totală a veniturilor de 40,035 leĭ 02 banĭ, rĕmâne ca escedent pentru anul financiar viitor suma de 1663 leĭ 11 banĭ.

Cheltuelele sau justificat prin: plata către tipografie pentru imprimatul Revisteĭ, achitarea salariilor membrilor comitetuluĭ redactor şi amploĭaţilor, cum şi espediţia şi corespondenţa jurnaluluĭ, presentându-se piese în regulă pentru tóte aceste cheltuelĭ.

Tablourile presentate pe lângă situaţiune arată: datoriile Protoĭereilor, modul platireĭ datoriilor şi rĕmaşiţele de încasat la 31 Martie 1892.

Din totalul cheltuelelor se vede că comitetul de redacţie s'a ţinut în marginile budgetuluĭ.

Pentru a se putea încasa rĕmăşiţele din aniĭ trecuţĭ, prevĕdute în tablourile anexate pe lângă situaţie; comisiunea opinéză a se înainta din timp tablorĭ P. P. S. S. Episcopĭ Eparhioţĭ de datoriile existente la fie-care Pro-

toierie, rugându-i a ordona Protoiereilor ca să grăbéscă cu încasările banilor şi înaintarea lor la redacţie.

Acest resultat, comisiunea, prin sub-semnatul raportor, îl supune aprobărei S-tului Sinod.

Sunt cu cel mai adânc respect
al Inalt Prea Sânţiei Vóstre prea plecat
şi supus servitor,

† *Dionisie Craiovénu.*

I. P. S. Mitropolit Primat: Să-mi daţi voe să dic câte-va cuvinte asupra conclusiunilor raportului comisiunei ce s'a citit.

Comisiunea opinéză, că datoriile cari sunt rĕmase de încasat asupra jurnalului să se încaseze prin intervenţia Episcopului respectiv. Eŭ sunt în contra acestei păreri.

Dacă s'ar urma aşa, cancelaria Episcopiilor n'ar fi de cât un biuroŭ de înregistrare. Pentru ce Redacţia să nu se adreseze direct la Protoiereĭ? să aibă corespondenţă cu ei, şi numai în casul când ar găsi oposiţie saŭ lipsă din partea vre-unui Protoiereŭ, atunci să vină cu plângere la Episcop. Dar ca să facă pe Episcop biuroŭ de înregistrare, eŭ nu primesc acésta ideie.

Dacă P. S. Vóstră primiţi acéstă părere, vĕ rog să schimbaţi conclusiunile raportului.

P. S. Episcop al Dunărei de jos: Puneţi la vot opiniunea I. P. S. Vóstre ca cea mai departata, ca s'o votăm.

P. S. Arhiereŭ Dionisie Craiovénu, raportor: I. P. Sânte! In conclusiunile acestui raport pentru jurnalul Biserica Ortodoxă n'am putut găsi alte conclusiuni mai nemerite, de cât acestea.

Dacă însa aceste conclusiuni nu convin I. P. S. Vóstre, le retrag, înlocuindu-le cu opiniunea ce aţi emis.

P. S. Arhiereŭ Gerasim Piteştênu: Eŭ aşi crede, că conclusiunile sunt fórte nemerite, şi fiind facute ca şi în alţi ani, se arată rămaşiţele din anii trecuţi, şi datoriele ce trebue a fi încasate de către Protoiereĭ; şi de aceia comisiunea prin conclusiunile raportului, rógă pe Chiriarhi ca să pue în vedere Protoiereilor să activeze încasarea abonamentelor rĕmase neachitate. De almintrelea se urméză deja co-

respondenţă directă între Protoiereĭ şi între comitetul jurnaluluĭ.

In ceea ce priveşte rĕmăşiţile, cred că este bine să e facă cunoscut de catre comitetul jurnaluluĭ, P. P. S. Lor Chiriarhĭ carĭ din Protoiereĭ aŭ încasat şi achitat rĕmăşiţile şi carĭ nu.

P. S. Episcop al Argeşuluĭ: I. P. Sânte! Modul cum s'a făcut raportul şi cum comisiunea s'a esprimat opiniunea pentru a se interveni pe lângă Episcopĭ, s'a maĭ făcut de S-tul Sinod.

Comisiunea prin conclusiunile raportuluĭ, opinéză ca prin votul ce se va da de S-tul Sinod, să se facă intervenţiune catre I P.P. S.S. Mitropoliţĭ şi P.P. S.S. Episcopĭ, ca să pună pe Protoiereĭ în mişcare pentru plata datoriilor jurnaluluĭ.

Aşa dar, comisiunea avênd în vedere acéstă practică urmată până acum de catre S-tul Sinod, de aceea s'a şi pus acéstă opiniune în raport.

Acum, dacă S-tul Sinod crede că este bine să se menţină opiniunea emisă în raportul comisiuneĭ, bine; dacă nu, n'are de cât s'o înlocuiască cu opiniunea emisă de I. P. S. Mitropolit Preşedinte.

I. P. S. Mitropolit Primat: Dar părerea P. S. Vóstre care este?

P. S. Episcop al Argeşuluĭ: Părerea mea este aceea care este emisa în raportul comisiuneĭ.

P. *S. Episcop al Huşilor:* I. P. Sânte! Cred că opiniunea emisă de comisiune prin raportul seŭ, este fórte bună; căcĭ orĭ cum ar fi lucrul şi orĭ câta greutate ar întâmpina Protoiereĭ, itot este maĭ bine când sunt puşĭ în mişcare de către Chiriarhul respectiv de cât de comitetul jurnaluluĭ. Când sunt puşi în mişcare de către Episcopul respectiv, atuncĭ eĭ se stimuléză maĭ mult.

De aceea sunt de părere ca să se priméscă opiniunea emisă de comisiune prin raportul seŭ.

I. P. *S. Mitropolit Primat*: Prea Sânţiţĭ Părinţĭ! Sunt două părerĭ emise în acéstă cestiune: una emisă de mine ca comitetul redactor al jurnaluluĭ „Biserica Ortodoxă Română" sa corespundă direct cu Protoiereiĭ, şi alta emisă de P. S. Episcop al Huşilor ca să se menţină conclusiunile raportului comisiuneĭ.

Pun dar la vot propunerea emisă de mine ca cea maĭ

depărtată. Cine este pentru să bine-voiască a rîdica mâna.

S'a votat cu 9 voturĭ din 14 votanţĭ. Prin urmare este majoritate.

Aşa dar, comitetul redactor va comunica d'adreptul cu Protoiereiĭ; şi numaĭ în cas extraordinar, când vre-un Protoiereŭ se va arăta insubordonant, se va înterveni către Episcopul respectiv.

Acum ne maĭ fiind nimic, rîdic şedinţa, cea-l-altă şedinţă o avem Marţĭ, 12 Maĭ, orele 9 a. m.

† Preşedinte: Iosif Mitropolit Primat.

† Secretar: *Ioanichie Bacaónul.*

Şedinţa din 12 Maĭ 1892.

—Şedinţa se deschide la orele 9 a. m. sub preşedinţa Inalt Prea Sf. Mitropolit Primat.

—Se face apelul nominal. Presenţĭ 12.

I. P. S. Mitropolit Primat: Fiind în numĕrul reglementar, şedinţa este deschisă.

—Se citeşte sumarul şedinţeĭ precedente de la 8 Maĭ.

—Ne cerênd nimenĭ cuvêntul asupra sumaruluĭ se pune la vot şi se primeşte.

—Se citeşte următórele comunicărĭ:

I) Maĭ multe rapórte de călugarirĭ.

II) Adresa P. S. Episcop al Dunăreĭ de jos, prin care rógă pe S-tul Sinod să alégă o comisiune din sînul sĕŭ, care să mérgă la catedrala din Constanţa spre a constata dacă pictura bisericeĭ este conforma cu cea bizantină.

I. P. S. Mitropolit Primat: V'aşĭ ruga ca să lăsăm citirea acesteĭ adrese până va fi D-nu Ministru de faţa. Până atuncĭ să ne ocupăm cu cele-l-alte cestiunĭ.

P. S. Arhiereŭ Calistrat Bârlădeanu, dă citire pentru a treia óră propunereĭ: de a se tunde în monahism fraţiĭ şi surorile, direct de Inalt Prea Sânţiţiĭ Mitropoliţĭ şi Prea Sânţiţiĭ Episcopi, fără a maĭ cere autorisarea S-tuluĭ Sinod.

Aşĭ dori să fac o propunere, ca S-tul Sinod să alégă o

comisiune care să cerceteze cărţile didactice, căcĭ sunt maĭ multe manuscrise venite aci, şi aĭ căror autorĭ aştéptă cercetarea lor.

I. P. S. Mitropolit Primat: Prea Sânţite! Vĕ rog, desvoltaţĭ întâĭ propunerea care aţĭ citit'o, ĭar cestiunea acésta lăsaţi-o pentru altă ocasiune.

P. S. Arhiereŭ Calistrat Bârlădeanu: Trebue să se trimită întâĭ la o comisiune.

I. P. S. Mitropolit Primat: Conform regulamentuluĭ, orĭ-ce propunere, dupĕ ce să citeşte în treĭ şedinţĭ consecutive, se desvoltă de către propunător; prin urmare, vĕ rog să o desvoltaţĭ.

P. *S. Arhiereŭ Calistrat Bârlădeanu:* Inalt Prea Sânţite, şi Prea Sânţiţĭ membri! Adesea vin de la Inalt Prea Sânţiţiĭ Mitropoliţĭ şi de la Prea Sânţiţiĭ Eparhioţĭ rapórte relative la călugărirĭ. De multe orĭ s'a observat, că în dosar lipseaŭ formalităţile cerute de regulamentul aprobat de St. Sinod şi se întimpinau adesea dificultaţĭ amănându-se, din causă că lipsea actul de naştere saŭ alte acte. Altă dată se gaseaŭ în dosarele surorilor saŭ fraţilor, acte emanate de la autorităţile cari nu eraŭ în drept a le libera, cum de esemplu acela de despărţire între bărbat şi femeĭă, liberate numaĭ de Primarĭ, fară să fie o sentinţă de prima instanţă, adică de Tribunal. De aceea am facut acéstă propunere, fiind-că Inalt Prea Sânţiţiĭ Mitropoliţĭ şi Prea Sânţiţiĭ Eparhioţĭ cari cunosc nevoile fie-căreĭ monastirĭ de maicĭ şi calugarĭ, să priméscă la viaţa monahala pe aceĭ carĭ solicită acéstă viaţă, când dênşiĭ vor îndeplini tóte condiţiunile prevĕḑute în regulament, fără a maĭ cere aprobarea S-tuluĭ Sinod, şi cu acésta cred, că s'ar da şi maĭ multă autoritate Prea S. S. Chiriarhĭ. Căcĭ, dacă nevoĭa reclamă a se hirotonisi un preot saŭ diacon într'un oraş saŭ comună rurală, şi se hirotoniseşte fără aprobarea S-tuluĭ Sinod, cu atât maĭ mult ar putea Inalt Prea Sânţiţiĭ Mitropoliţĭ şi Prea Sânţiţĭ Episcopĭ, să aprobe saŭ să amâne o călugarire care nu ar fi în condiţiunile cerute de regulament, şi nu ar fi trebuincios într'o monastire.

Acésta am avut de ḑis pentru susţinerea acesteĭ propunerĭ.

I. P. S. Mitropolit al Moldoveĭ: Prea Sânţiţĭ membri! In privinţa propunereĭ făcută de P. S. Calistrat Bârlădénu, pe care a citit'o în treĭ şedinţe pănă astă-ḑĭ, şi acum 'şĭ-a

esprimat opiniunea sa asupra eĭ, eŭ cu voĭa P. S. Sale sunt dispus ca să fiŭ în contra, şi ĭata cuvintele mele:

Noĭ, tóte lucrările nóstre în S-tul Sinod, le avem prevĕḑute şi regulate prin nişte regulamente, carĭ sunt analisate, ca să ḑic aşa, cercetate de S-tul Sinod, discutate, modificate, după cum s'a găsit de cuviinţă atuncĭ, şi împreună cu D-nul Ministru al Cultelor, votându-se de S tul Sinod s'a supus sancţiuneĭ Domnescĭ.

Aceste regulamente sunt legĭ pentru noĭ, căcĭ regulamentele de ordinar nu se sancţionéză de Domnitor ci numaĭ legile. Acum să venim noĭ ca sa modificăm regulamentul, nu într'un mod maĭ restrictiv, ci într'un mod maĭ liberal, dacă 'mĭ este permis să întrebuinţez acest termen.

Eŭ unul nu mĕ pot învoi cu acéstă propunere. Aşa am urmat de 20 anĭ, adecă de la legea organica a Bisericeĭ, şi de la înfiinţarea S-tuluĭ Sinod. Aşa s'a urmat, s'a întimpinat greutăţĭ în adevĕr, căcĭ nu toţĭ ómeniĭ sunt obicĭnuiţĭ cu formalitaţile carĭ să cer astă-ḑĭ, şi aceste formalitaţĭ nu sunt zadarnice, ci sunt neapărat trebuitóre pentru starea societăţeĭ nóstre; nu sunt dar toţĭ ómeniĭ obicĭnuiţĭ, şi póte să lipseasca ceva din formalităţile cerute, precum mi s'a întâmplat mie, chĭar acum vre o doĭ, treĭ 'mĭ a venit de la cancelarie carĭ nu avea formalităţile îndeplinite şi am ḑis să le las pentru tómnă spre a le presinta S-tuluĭ Sinod. Amânărĭ de felul acesta s'aŭ făcut şi din partea S tuluĭ Sinod. Chĭar în privinţa formalităţilor de carĭ se plânge propunătorul, dacă ele s'aŭ găsit de S-tul Sinod îndeplinite, le-a aprobat. Dar nu ştiŭ ce nevoe gravă este ca să modificăm regulamentul S tuluĭ Sinod, şi să lăsăm la aprecierea fie-căruĭ P. S. Chiriarh călugăririle saŭ respingerile. Este adevĕrat că fie-care din Prea Sânţiţiĭ Eparhioţĭ cunosc nevoile, dar ce ar face un Prea Sânt Episcop saŭ Mitropolit, când la Monastirea cutare de bărbaţĭ vine un tĕnêr şi declară că el voeşte să între în Monastire să se facă călugăr? Póte să-l priméscă? Eŭ cred că nu póte fi primită cererea luĭ până nu'şĭ îndeplineşte tóte formalităţile cerute de regulament. Iată, va să ḑică tot ne împedicăm de formalităţĭ; nu scapă cel care solicită viaţa monahicéscă de aceste formalităţĭ. Se póte ca un tênĕr să aĭbă vocaţiune de călugărire, să aĭbă calităţĭ bisericeştĭ, dar sunt alte formalităţĭ carĭ reclamă societatea de la el, se cere bunióră să fi făcut armată, şi altele asemenea.

Este constatat dar, că acele formalitaţĭ tot le întâlnim. Eĭ bine, atuncĭ ce folos maĭ mare póte fi dacă călugăririle ar fi lăsate asupra Prea Sânţiţilor Chiriarhı? Eŭ reviŭ şi dic, că voesc sa mĕ ţin de regulamentul stabilit de S-tul Sinod şi sancţionat de Domnitor care este o lege.

P. S. Episcop al Dunareĭ de jos: Inalt Prea Sânţite Preşedinte, Prea Sânţiţĭ membri! Este adevĕrat că S-tul Sinod are un regulament în acéstă privinţa, are ceva maĭ mult de cât regulamentul, S-tul Sinod are legea sa fundamentala care este legea organică, căcĭ ĭată ce dice art. 27 al acesteĭ legĭ şi care este formal:

„Chinoviile de calugărĭ şi calugariţe atârnă numaĭ de „puterea Chiriarhuluĭ, în ceea ce priveşte disciplina ecle„siastică şi datoriile lor spirituale, fără nicĭ un amestec al „putereĭ laice“.

Orĭ-ce regulament dar, care nu se bazează pe un cap de lege saŭ pe canóne nu este destul de tare, prin urmare el nu este lege.

Pentru aceste motive, eŭ gândesc ca ar fi bine să votăm propunerea P. S. Calistrat, şi să se alégă comisiunea prevĕduta de regulament, care să elaboreze un regulament basat pe canóne şi pe legea organica a S-tuluĭ Sinod, ca ast-fel sa dam satisfacţie legeĭ şi aceleĭ puterĭ a Chiriarhuluĭ pe care'ı o dá s tele canóne în Eparhia sa.

I. P. S. Mitropolit al Moldoveĭ: Eŭ am luat cuvêntul pentru a doŭa óra, ca să rĕspund P. S. Episcop al Dunareĭ de jos asupra celor dise de P. S. Sa, citind legea organică: *Chinoviile de calugarĭ şi calugariţe atârnă numaĭ. . . . , ect.*

Aci, cred ca avem trebuinţa să cercetăm sensul vorbeĭ *atârnă.* Apoĭ tóte atârnă de Episcop, de Chiriarhul Eparhiot, şi atuncĭ la ce maĭ este S-tul Sinod care este puterea supremă a Bisericeĭ nóstre? La puterea supremă a Bisericeĭ se face apel de ceĭ osândiţĭ, şi atuncĭ ar fi fost destul să se dică că cel judecat şi osândit să facă apel la Chiriarhul local şi el sa judece cum va crede de cuviinţă, adică să aprobe saŭ să respingă judecata consistoriuluĭ sĕŭ.

S-tul Sinod dar, este autoritatea Bisericeĭ nóstre Române în materie de disciplina, şi cele-l-alte.

Că chinoviile de monahĭ atârnă numaĭ de Chiriarhul Eparhiot, acésta cred eŭ, că este în sensul adevĕrat al vorbeĭ, în disciplina care trebue să se păzéscă în acele chinoviĭ. Dar îndata ce a venit acest regulament de care

vorbim şi a regulat ca ce formalităţi să se priméscă pentru călugărire, trebue să ne ţinem de el, căci alt fel, eŭ voiŭ face un pas înainte, dupĕ ce propunerea P. S. Locotenent de Huşi, Bârlădénu, va fi primită, şi voiŭ propune, ca călugăririle să se lase nu numai la aprecierea Episcopilor Eparhioţi—ca să vadă ei dacă trebue saŭ nu să fie primite, dar să se lase la aprecierea fie-căruĭ egumen saŭ stariţ dacă voeşte saŭ nu să priméscă. Nu vedeţi dar că ne învârtim într'un cerc viţios, şi ne întórcem cu 30 de ani în urmă? Pentru aceste motive eŭ ḑic să ne ţinem de regulament.

P. S. Episcop al Huşilor: Inalt Prea Sânte Preşedinte! Chiar din sensul art. 27 pe care'l-a citit P. S. Episcop al Dunăreĭ de jos, nu reese ca tunderea în monahism ar fi de atribuţiunea fie-căruĭ Chiriarh în parte.

P. S. Episcop al Dunăreĭ de jos: Esplicaţiune judaică.

P. S. Episcop al Huşilor: Mĕ ertaţi, nu este esplicaţiune judaică; iată ce se mai ḑice tot în art. 27, că „în ceea ce priveşte disciplina eclesiastică şi datoriile lor spirituale“, în acestea depind de Chiriarhul respectiv.

P. S. Episcop al Dunăreĭ de jos: Tunderea la cine aparţine?

P. S. Episcop al Huşilor: Cum s'a regulat în urmă, aparţine S-tuluĭ Sinod. Nu trebue înlaturată acéstă mĕsură bună care s'a luat de S-tul Sinod de atâta timp, şi eŭ unul sunt contra propunereĭ făcută, şi rog, şi pe ceĭ-l-alţi Prea Sânţiţi membri să nu o priméscă.

I. P. S. Mitropolit Primat: Nu ne putem rosti de acum dacă o primim saŭ nu, căci propunerea trebue să mérgă întâi la o comisiune.

P. S. Episcop al Huşilor: Inalt Prea Sânte Preşedinte! Vĕ rog, sa'mi daţi voe sa citesc un articol special în privinţa acésta, iată articolul:

„Ori când cinci membri vor socoti, că este trebuinţă a se introduce vre-o modificare în regulamentul S-tuluĭ Sinod, vor face o propunere subscrisă de dênşii. Acéstă propunere se va ceti în treĭ şedinţi succesive. Dupĕ aceste treĭ cetiri, dacă S-tul Sinod prin majoritate de două treimi, va lua propunerea în consideraţiune, o va trimite la o comisiune specială spre a se elabora un noŭ proiect“.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acum dar, punem la vot luarea în consideraţiune a propunereĭ P. S. Calistrat.

—Se pune la vot luarea în consideraţiune a acesteĭ propunerĭ şi se respinge, votând pentru numai treĭ membri.

P. S. Arhiereŭ Calistrat Bârlădénu: Apoĭ, Inalt Prea Sânţite, sunt şése semnăturĭ puse pe acéstă propunere. Să se noteze că dintre ceĭ şése membriĭ carĭ aŭ semnat propunerea, P. S. Episcop al Dunăreĭ de jos, P. S. Calistrat Bârlădénu şi Dositeiŭ, aŭ votat pentru propunere; ĭar ceĭl-alţĭ: P. S. Inocentie Ploeştéonu, P. S. Dionisie Craiovénu şi P.S. Eremia Galaţeanu, aŭ votat contra propunereĭ semnată de P.P S.S. Lor.

P. S. Arhiereŭ Inocentie Ploeşténu: Inalt Prea Sânţite! De şi am subscris propunerea P. S. Calistrat, însa acum neam convins că nu trebue să schimbăm regulamentuł.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acum intrăm în ordinea ḑileĭ.

P. S. Arhiereu Calistrat Bârlădeanu: Inalt Prea Sânţite! Vĕ rog, sa-mĭ daţĭ voe să fac o propunere în privinţa cercetăreĭ cărţilor didactice venite la S-tul Sinod.

P. S. Episcop al Huşilor: Se face un regulament în privinţa acésta.

P. S. Arhiereŭ Calistrat Bârlădénu: Aud că sunt maĭ multe manuscrise venite la S tul Sinod, şi pentru ca aceste manuscrise să nu se întârḑieze maĭ mult de un an, până când comisiunea alésa de S-tul Sinod va veni cu regulamentul în astă privinţă, aşĭ ruga pe S-tul Sinod să alégă o comisiune care sa cerceteze pentru prima óra cărţile carĭ aŭ venit deja la S-tul Sinod; căcĭ se va întărḑia cu venirea aceluĭ regulament al comisiuneĭ póte şi doua sesiunĭ. şi eŭ aşĭ dori, că aceĭ D-nĭ institutorĭ saŭ profesorĭ carĭ aŭ trimis manuscrisele lor la S-tul Sinod, sa capete un resultat al munceĭ lor. Acéstă propunere am avut de făcut, şi dacă S-tul Sinod o adopta, nu are de cât sa alégă o comisiune care să cerceteze acele manuscrise.

P. S. Episcop al Huşilor: Rog pe S-tul Sinod să amâne alegerea comisiuneĭ, până vom presenta regulamentul, şi daca nu se va primi acel regulament, atuncĭ să procedem la alegerea comisiuneĭ; regulamentul îl vom presenta în şedinţa viitóre, rog dar, a se amâna acéstă cestiune.

I. P. S. Mitropolit Primat: Sunt două opiniunĭ: Una pentru amânare, şi una pentru alegerea uneĭ comisiunĭ.

Pun dar la vot maĭ întâĭ propunerea pentru amânare ca cea maĭ depărtată . . . .

Vĕd că sunt şépte pentru amânare.

P. S. Arhiereŭ Calistrat Bârlădénu: Să se voteze cu apel nominal.

—Se pune la vot cu apel nominal, cestiunea de amânare a alegereĭ comisiuneĭ pentru cercetarea cărților didactice și resultatul este: 10 pentru amânare și doĭ contra amânăreĭ, decĭ, propunerea de amânare este primită.

P. *S. Arhiereŭ Calistrat Bârlădénu:* Rog pe S tul Sinod, să-mĭ înapoeze cartea, arătându-mĭ că nu a avut timp să o cerceteze.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acum intrăm în ordinea ḑileĭ.

P. S. Arhiereu Valerian Rimnicénu, dă citire următórelor rapórte ale comisiuneĭ de petițiunĭ:

1) Raportul relativ la intervenirea P. S. Episcop de Hușĭ de a se calugari sora Tudora Roseti din Monastirea Adam, în etate de 39 anĭ. Comisiunea opinéză a se calugari.

—Se pun la vot conclusiunile raportuluĭ și se resping, amânându-se călugărirea până va împlini etatea de 40 de anĭ.

II) Se citește raportul comisiuneĭ de petițiunĭ relativ la călugărirea suroreĭ Smaranda Cojocariu din monastirea Agapia, în etate de 47 de anĭ. Comisiunea opinéză a se admite călugărirea.

—Se pun la vot conclusiunile raportuluĭ și se primesc.

III) Se citește raportul comisiuneĭ privitor la călugărirea suroreĭ Maria Ionescu din monastirea Agapia, în etate de 41 de anĭ. Comisiunea, de asemenea opinéză a se admite călugărirea.

—Se pun la vot conclusiunile raportuluĭ și se primesc.

—D-nul Ministru al Cultelor intră în sala ședințeĭ.

P. S. Episcop al Dunăreĭ de jos da citire următoruluĭ raport:

Inalt Prea Sânțite Stăpâne!

„După resbelul Ruso-Româno-Turc, România arborând cu mândrie și după dreptate, tricolorul nostru național asupra Dobrogieĭ, a trâmbițat peste munțĭ și peste văĭ, și a chĭemat la viață și la drepturile de om și cetățén Român pe toțĭ locuitoriĭ Dobrogieĭ, perduțĭ în desimea pădurilor și namolițĭ în mocirlele și mlăștinele nesfârșite de acolo. Pe lângă o administrație părintéscă și o justiție fraţéscă, Guvernul Majestățeĭ Sale Regeluĭ nostru a fondat o mulțime de școlĭ, institute de tot felul, spitale și căĭ de comunicațiune.

Luând sub a sa protecţiune cultele, a asigurat tuturor locuitorilor acesteĭ provinciĭ, fară deosebire de limbă şi credinţă, libertatea conştiinţeĭ şi practicarea obiceĭurilor lor religióse. Maĭ mult încă, întreţine din fondurile statuluĭ giamiile şi clerul Musulman d'acolo.

Religiunea creştină Ortodoxă Română, până acĭ persecutată şi aprópe sugrumată de ştreangul şi iataganul turcesc, îşĭ capată drepturile răpite de către Grecĭ şi Bulgarĭ, şi devine conform constituţiuneĭ, religiune de Stat. I. P. S. Vóstră în acele timpurĭ, Episcop al Dunăreĭ de jos, încalḑit ca tot déuna de focul dragosteĭ către Casa luĭ Dumneḑeŭ, aţĭ rĕspuns cu solicitudine la cererile creştinilor Dobrogenĭ, şi'ĭ-aţĭ înlesnit în năzuinţele lor. Biserica Creştină Ortodoxă d'acolo, până atuncĭ ascunsa prin munţĭ, prin peşterĭ şi prin crăpaturile pamêntuluĭ, începe să ĭasă la iveală reîntinerită şi înfrumuseţată, sfânta şi fără de prihană! Acum tóca bate, clopotul sună, poporul vine în cete la biserică, preoţiĭ bine-cuvintéză, dascăliĭ cântă, evangelia luĭ Hristos se vesteşte printre neamurĭ, şi Dumneḑeŭ să prea-măreşte întru noĭ, pentru că a căutat spre smerenia şi suferinţele robilor sĕĭ, a facut tărie cu braţul sĕŭ poporuluĭ nostru Român; pogorât-a pe ceĭ trufaşĭ de pre scaun şi a înălţat pe ceĭ smeriţĭ; pre ceĭ saracĭ a umplut de bunătaţĭ, şi pre ceĭ bogaţĭ ĭ-a scos afară deşerţĭ!

Ferice de neamul care pune speranţa în Dumneḑeŭ şi lucréză neîncetat pentru a se mări şi întări!

I. P. S. Preşedinte! Dintre tóte oraşele şi satele Dobrogieĭ, numaĭ oraşul Constanţa, capitala judeţuluĭ, nu avea la ocuparea Dobrogeĭ de noĭ, o biserică Română.

I. P. S. Vóstră însă dorind şi Guvernul ţĕreĭ bine-voind, a ţĭ alergat împreună şi a-ţĭ facut să se clădéscă catedrala română din Constanţa, după ce maĭ ântăĭ I. P. S. Vóstră însuşĭ a-ţĭ bine-cuvêntat ca Episcop locul şi a-ţĭ pus pĭatra fundamentală pe care s'a zidit acéstă biserică, care să înalţă cu măreţie şi strălucire pe malul Măreĭ Negre şi'şĭ oglindeşte neîncetat în undele nestatornice şi înfricoşate ale acesteĭ marĭ *Crucea*, semnul mântuireĭ nóstre, cu carele Marele Impĕrat Constantin a învins pe rivalul seŭ la împĕrăţie şi pe inamicul creştinismuluĭ Liciniu.

Pe cât se vede din diferitele acte aflate în cancelaria acesteĭ Sf. Episcopiĭ, cathedrala în cestiune este clădită pe terenul unuĭ fost cimitir musulman; ĭar planul dupĕ care

s'a făcut este o copie puţin maĭ mărită a planuluĭ Bisericeĭ Domniţa Bălaşa din Bucureştĭ.

Lucrarea zidărieĭ de roşiŭ, învelitórea, giamurĭ şi pardoselĭ s'a efectuat, după cum am audit, de societatea de construcţiunĭ din Bucurescĭ.

Puţin după suirea smereniei mele pe scaunul acesteĭ Eparhiĭ al Dunăreĭ de jos, am audit că zidăria numiteĭ cathedrale a crăpat prin multe locurĭ şi plóia străbate prin înveliş şi giamurĭ.

Cu ocasiunea uneĭ călătoriĭ canonice ce am făcut prin judeţul Constanţa, m'am dus şi în oraşul cu acelaşĭ nume, şi am putut constata eŭ însu-mĭ, că zidurile aceleĭ cathedrale maĭ cu sémă cele despre miaza di, sunt cu adevĕrat crăpate prin tóte ferestrele de la cornisa şi până în fundaţiune; frontispiciul este asemenea crăpat pretutindenĭ, din causă că este gros şi greŭ în raport cu colónele cele subţirĭ şi puţine la numĕr cari îl suportă; ferestrele sunt de lemn şi nu aŭ de cât un rând de giamurĭ; învelitórea este slabă şi în neputinţă de a resista vînturilor năprasnice şi ploilor uraganice ce se deslanţuesc cu furie şi fórte adesea orĭ pe cóstele marilor.

Tóte aceste lipsurĭ şi defecte atât de însemnate ce are cathedrala din Constanţa le-am facut cunoscut tuturor Miniştrilor de Culte după timpurĭ, cu cari am vorbit în diferite ocasiunĭ.

Pe cât sunt informat, aceste lipsurĭ şi defecte aŭ fost semnalate Guvernuluĭ şi de către prefecţiĭ cari s'aŭ succedat acolo până acum.

Dacă se va fi luat vre-o mĕsură pentru a lor îndreptare, nu ştiŭ; D-nul Ministru ne va spune. Am ţinut însă I. P. S. Preşedinte, să vorbesc în treacăt S-tuluĭ Sinod şi despre zidăria acesteĭ bisericĭ, cu tóte că ştiŭ că are să ni se dică că nu este tréba nóstră—a Episcopilor—ca să ne ocupăm de zidurile şi soliditatea bisericilor, ci a arhitecţilor.

Las dar acésta şi vin la pictura ce s'a făcut pe zidurile din năuntru ale cahtedraleĭ din Constanţa.

Prin luna Septemvrie, anul 1888, audind că esecutarea pictureĭ acesteĭ cathedrale s'a dat D-luĭ Pictor Mirea Demetrescu, şi avĕnd în vedere de o parte faptul că cathedrala în cestiune este înălţată în mijlocul uneĭ populaţiunĭ eminamente orientale, deprinsă de vécurĭ şi în mod es-

clusiv numaĭ cu stilul pictureĭ bizantine; ĭar de alta, temerea ca nu cum-va D-nul pictor Mirea să se înșele în ceva asupra usuluĭ urmat în Biserica nóstră Ortodoxă de rĕsărit, m'am grăbit fără să fi așteptat ca sa fiŭ consultat și întrebat, să atrag prin adresa No. 1405 din acel an 1888 atențiunea D-luĭ Ministru al Cultelor asupra acesteĭ cestiunĭ și să-l rog să puna în vedere D-luĭ pictor, ca să nu încépă pictura numiteĭ bisericĭ, înainte de a mĕ consulta și pe mine.

Mult m'am bucurat să primesc din partea D-luĭ Ministru de atuncĭ adresa No. 12,960, prin care mĕ încunoștiințéză că a comunicat D-luĭ pictor Mirea dorinț le mele, spre a le esecuta, si a mĕ consulta în tot ce se atinge de regula bisericéscă; dar pe cât de mare mi-a fost bucuria, pe atât de deșĭartă mi-a fost așteptarea, căcĭ de la 3 Octombrie 1888, când am primit adresa ministerială în cestiune și până astă-ḑĭ, am tot așteptat pe D-nul pictor Mirea Demetrescu.

Când se va fi început lucrările de pictură nu știu. Târḑiŭ am aflat, că D-nul pictor Mirea a esecutat cea maĭ mare parte de pictură; ca în lucrarea sa ar fi decopiat de pre natură multe modele ce a pictat pe zidurile aceleĭ cathedrale. Am auḑit citându-mi-sĕ chĭar nume, care ar fi servit de model D-luĭ pictor Mirea. Nu știŭ până la ce punct aceste sgomote vor fi întemeiate, dar ar fi fost bine și de dorit, ca secretul artistuluĭ să nu fi fost trădat visitatorilor și cu atât maĭ mult locuitorilor orașuluĭ Constanța și divulgat maĭ pe urmă țěreĭ și lumeĭ creștine întregĭ. Cel puțin creștiniĭ aceluĭ oraș, ne știind al cuĭ este chipul ce venerézá și la care să închină ar fi rĕmas cu mintea și ochiĭ pironițĭ la imagine, înalțându-sĕ cu mintea la sfântul ce represintă. Ar fi trist și vrednic de tótă desaprobarea, dacă pictura cathedraleĭ nóstre din Constanța cu care s'a cheltuit sutimĭ de miĭ de leĭ, ar contribui, nu la edificarea și înălțarea sentimentuluĭ religios al creștinilor de acolo, ci la înstrĕinarea și răcirea luĭ.

Alarmat de sgomotele din ce în ce crescênd, carĭ să rĕspândeaŭ prin lume de către diferițĭ visitatorĭ aĭ acesteĭ cathedrale și dorind a mĕ convinge eŭ însu-mĭ de veritatea sau falșitatea lor, vara trecută, dupe o visită canonică de 12 ḑile ce făcusem bisericilor din orașele și satele județuluĭ Tulcea, m'am dus și la Constanța ca să vĕd pictura acesteĭ

cathedrale. Două ḑile consecutive m'am dus la biserică și am contemplat icónele pictate pe zidurile sale, și pre cât am putut vedea printre schele, pictura sfinților este în cea maĭ mare parte streină stiluluĭ bisantin, adoptat în marea și sfânta Biserica nóstră creștină Ortodoxă de resărit.

Pentru a vĕ da o ideie generală despre genul acesteĭ picturĭ. notez între altele următórele:

1) Din numĕrul total al sântilor cari sunt pictațĭ pe zidurĭ, două, dacă nu treĭ părțĭ sunt sfinte, restul sfințĭ. De ce pictorul să fi dat maĭ multe locurĭ sfintelor nu știŭ Un lucru știm cu toțiĭ, ca în Biserica nóstra creștina Ortodoxă, numĕrul sfinților este cu mult maĭ mare de cât al sfintelor. Pentru un alt centru religios, acéstă particularitate mirénă ar fi trecut póte neobservată; în Constanța însă, unde populațiunea nóstra, vede ḑilnic la Musulmanĭ maĭ multe femeĭ acest fapt póte să jicnésca sentimentul religios al populațiuneĭ Creștine din Dobrogea.

2) Faptele și scenele cele însemnate din Noul Testament, sunt maĭ cu totul înlaturate și înlocuite cu sfinte maĭ puțin însemnate din Biserica nóstră.

3) Chipul luĭ Dumneḑeŭ Savaoth, al luĭ Iisus Christos și al Prea-curateĭ sale Maĭce, este disproporționat în raport cu mânile; orĭ acelea trebuiaŭ să fie maĭ marĭ, orĭ acestea maĭ micĭ.

4) Maĭ tóte sfintele mucenițe și cuviόse sunt învestmîntate cu hlamidă împĕrătéscă, pentru că se ḑice, că acest vestmînt drapează maĭ bine la pictura și face maĭ bun efect.

5) Unele din aceste sfinte, ca sa nu ḑic tóte, pórtă pe cap diademă imperială, ornată cu pietre scumpe; iar altele aŭ vestminte strânse cu multă eleganță împrejurul gâtuluĭ, mijloculuĭ și mânilor.

6) In sânul din strana stângă, mi se pare că este, o sfântă pictata cu códele aduse amândouĕ pe piept și se pogóră până pe la genunchĭ.

7) Pe zidurile din altar am vĕḑut pe unul din sfințiĭ Ierarhĭ aĭ Bisericeĭ nóstre, ținênd în mână crosă papală în loc de cârjă.

Acest gen de pictură cu totul necunoscut în Biserica nóstră Ortodoxă de rĕsărit, și propriŭ póte numaĭ D-luĭ pictor Mirea Dumitrescu. m'a pus în mare nedomirire.

Teama dar, de a nu pierde nicĭ cea maĭ mică părticică din depositul sacru al bisericeĭ ce mi s'a încredințat; și

dorinţa fierbinte şi constantă ce am, de a rĕmânea până la suflarea mea cea maĭ de pe urmă umil, dar fidel servitor şi apărator al sfintelor canóne şi tradiţiunĭ ale sfintei nóstre Bisericĭ Ortodoxe de rĕsărit, m'a facut să Vĕ aduc casul la cunoştinţa şi să Vĕ declar, că nu pot lua a upră'mĭ rĕspunderea cea mare *de a sfinţi cathedrala* acésta din noŭ zidită în Constanţa, maĭ înainte de a avea avisul S tuluĭ Sinod întru acésta.

De aceea, Vĕ rog, respectuos Inalt Prea Sânţite Preşedinte, să bine-voiţĭ a pune astă-dĭ chiar în desbaterea Sântuluĭ Sinod adresa acésta, spre a decide trimiterea la faţa loculuĭ a uneĭ comisiunĭ din sânul sĕu, care să se pronunţe prin osebit raport asupra acestuĭ cas înainte de închiderea acesteĭ sesiunĭ.

Despre tâmpla acesteĭ cathedrale, precum şi despre icónele ce se va pune într'ênsa, nu vĕ pot spune acum nimic alt, de cât ca s'a dat în lucrare dupĕ ce maĭ ântâĭ am fost consultat şi mĭ-am dat umila mea opiniune, atât asupra diferitelor modificaţiunĭ de întrodus în ceea ce priveşte forma şi dimensiunile acesteĭ tâmple, cât şi asupra sântelor icóne ce trebue să se aşeze într'ênsa; nu ştiŭ însă dacă la esecutarea lucrăreĭ se va ţine séma de observaţiunile mele.

Anexez pe lângă acésta, copie dupĕ corespondenţa ce am avut în acéstă cestiune cu D-nul Ministru de Culte şi cu D-nul Prefect de Constanţa.

In aşteptarea avisuluĭ S-tuluĭ Sinod, Vĕ rog, Inalt Prea Sânţite Preşedinte, să bine-voiţĭ a primi şi cu acéstă ocasiune încredinţarea osebiteĭ mele consideraţiunĭ ce Vĕ păstrez.

Al Inalt Prea Sânţieĭ Vóstre prea plecat
şi devotat fiu şi servitor.

(ss) Episcop † *Parthenie Dunarea de jos.*

(ss) p. Director, T. Popescu.

D. Tache Ionescu, Ministrul Cultelor şi al Instrucţiuneĭ Publice: Prea Sânţiţĭ Părinţĭ! Două seriĭ de cestiunĭ a atins P. S. Episcop al Dunăreĭ de jos. Prima cestiune în care în adevĕr, cum prea bine a dis P. S. Sa, nu este vorba de competinţa proprie; dar îĭ mulţumesc de ceea ce a făcut în trecut şi ceea ce va face în viitor.

In privinţa reparaţiunilor cathedraleĭ, P. S. Sa dice, că cu fórte multă greutate va putea să servéscă Episcopul în

acéstă Biserică. Dar fără a fi lucrurile aşa de grave, sunt óre-care reparaţiunĭ carĭ trebuesc făcute, şi de aceea am cerut un credit cu care să termin şi repararea acesteĭ bisericĭ. Un lucru însă este care nu'l voiŭ face: sunt ornamentele Bisericeĭ, căcĭ în casul acesta efectul se strică, dar neam gândit la o altă combinaţiune, dacă se póte să facem pervasurile de la ferestre, căcĭ astă-ḑĭ dacă curge apa, nu este pentru că străbate prin tavan, ci prin ferestre. Arhitectul local mĭ a cerut pentru acésta să facă un devis.

Vine cestiunea acum a têmpleĭ. In privinţa acésta eŭ am rugat pe P. S. Sa să vină să ne dea părerea, şi am esecutat în tocmaĭ după părerea sa. In ceea ce priveşte însă icónele, în ceea ce priveşte dimensiunea têmpleĭ, nu pot să accept părerea P. S Sale, şi nu cred ca dimensiunile carĭ se găsesc la cathedrala de la Curtea de Argeş, să aĭbă ceva de profan în ele, căcĭ aşĭ fi fost silit să stric tótă concepţiunea Arhitectuluĭ şi Pictoruluĭ ca să fac acésta.

Trec acum la altă cestiune. In ceea ce priveşte picturile, P. S. Sa a fost fórte constant în a se plânge că sunt profane, şi astă-ḑĭ a citit detaliele. Dar în ce sunt profane? Nu am auḑit de cât astă-ḑĭ detaliile, şi decĭ nu vĕ pot spune rĕspunsul pictoruluĭ în acéstă privinţă. Ceea ce este esact, este că şi alte persóne fórte competinte,—este departe de mine ideĭa de a tăgădui competinţa P. S. Sale Episcop al Dunăreĭ de jos —'mĭ-aŭ spus din contră că impresiunea ast-fel a pictureĭ din Constanţa este bună. Intre aceste două păreri, eŭ nu am nicĭ una, pentru că dacă nu am vĕḑut un lucru, nu am obiceĭul să'l judec. Dar sunt câte-va din observaţiunile făcute de P. S. Sa pe carĭ nu pot să le las fără un mic rĕspuns. Am întrebat pe D. Mirea dacă a apropiat vre un model după natură, şi mi-a rĕspuns că nu. Când a făcut pictura, nu a avut un model, căcĭ ceea ce se cere pictoruluĭ, este ca să nu copieze un adevĕrat portret, şi al doilea, când copiază o figură omenéscă, trebue să pună aerul, ca să se facă să veḑĭ pe d'asupra închipuirea Dumneḑeéscă, saŭ închipuirea sfântuluĭ care'l represintă; şi dacă Pictorul a făcut acésta, nu am să maĭ întreb de unde a luat, ci numaĭ dacă a putut să dea o impresiune figureĭ. De asemenea P. S. Sa ne-a spus că sunt maĭ multe sfinte de cât sfinţĭ. Dar un lucru 'l rog, să nu lege faptul acesta de cestiunea că biserica se află la Constanţa, căcĭ dacă este în ritul bisericeĭ nóstre să nu fie maĭ mulţĭ sfinţĭ

a cuĭ e vina? Să'mĭ dea voe însă să nu'l urmez pe acéstă cale.

Prea Sânţia Sa ne maĭ spune că la chipul D-luĭ Christos eixstă disproporţie între mâinĭ şi picióre. Mirea nu cred să fi făcut acésta, însă se póte întêmpla, dar până nu voiŭ vedea singur, nu cred. Ne maĭ spune că o sfântă are códele pe piept. Despre acésta nu ştiŭ nimic, dar să întreb pe Dl. Mirea. Ceea ce asigur însă, este că, D-nul Mirea a căutat, atât în ce priveşte costumul, cât şi în privinţa poseĭ, să se inspire din arta veche bizantină, şi comisiuneĭ pe care o va numi S-tul Sinod, 'ĭ va dovedi D-nul Mirea că este pictură bizantină.

Acum, în privinţa propunereĭ de a se numi o comisiune din sânul S-tuluĭ Sinod, sunt de acord, dar acéstă comisiune nu póte merge în acéstă sesiune, căcĭ nu se póte să mérgă fără arhitect şi pictor, şi voesc să merg şi eŭ, ca să'mĭ fac convingerea méa personală în acéstă privinţă; căcĭ pentru o biserică pentru care am cheltuit atâta sumă de banĭ, îmĭ este absolut de datoria mea să ştiŭ până unde este esact lucrul, şi până unde nu este esact, şi nu pot, orĭ-care ar fi avisul orĭ-căreĭ comisiunĭ, până nu voiŭ avea şi eŭ convingerea mea. Rog dar pe S-tul Sinod să hotărască ca comisiunea aleasă să mérgă atuncĭ când voiŭ putea şi eŭ, căcĭ de alt fel nu este nicĭ un zor, fiind-că candelile nu pot să vină din Franţa de cât la tómnă, şi pictorul maĭ are câte-va figurĭ ca să termine, să mergem dar, dupĕ ce se va închide sesiunea parlamentară, şi comisiunea va veni cu raport în sesiunea de tómnă. Dar nu se póte convoca St. Sinod în sesiune extraordinară de o ḑi saŭ douĕ?

Vocĭ: Da, se póte convoca.

D. Ministru al Cultelor: Atuncĭ vom face şi acésta.

Vĕ rog însă; acum nu mĕ forţaţĭ, căcĭ nu pot să merg. Iată ce aveam de ḑis în acéstă privinţă.

I. P. S. Mitropolit Primat: Intreb pe P. S. Episcop al Dunăreĭ de jos, dacă aderă la propunerea D-luĭ Ministru, ca adică comisiunea să se alégă acum, dar să mérgă când va putea şi D sa.

P. S. Episcop al Dunăreĭ de jos: Nu am să fac nicĭ o obiecţiune la propunerea D-luĭ Ministru, dar să se ştie un lucru de D-sa, că eŭ până nu voiŭ avea avisul S-tuluĭ Sinod, nu am să procedez la sfinţirea bisericeĭ. Mi s'a aruncat asupra mea vina că eŭ aşĭ fi causa întârḑiereĭ sânţireĭ bisericeĭ.

Mulţumesc D-luĭ Ministru pentru acéstă propunere de amânare, nu am nimic de ḑis. Cât pentru cele-l-alte observaţiunĭ ce a făcut, eŭ vĕ spun ceea ce am vĕḑut cu ochiĭ meĭ şi nedomiririle ce am avut.

P. S. Episcop al Argeşuluĭ: Inalt Prea Sfinţite, şi Prea Sfinţiţĭ membri! După câte am putut să înţeleg din darea de sémă a P. S. Episcop al Dunăreĭ de jos şi rĕspunsul D-luĭ Ministru, eŭ vĕd că Biserica nu e gata, şi maĭ e timp până se va găti, şi Episcopul respectiv ḑice, că nu o póte sfinţi până nu va avea avisul S-tuluĭ Sinod. D-nul Ministru se învoeşte la alegerea comisiuneĭ, însă nu póte merge acum. Eŭ ḑic, că comisiunea care se va alege póte să amâne plecarea, însă să nu se maĭ convóce S-tul Sinod în sesiune estraordinară, dar să se alégă, şi să mérgă când va putea D-nul Ministru.

I. P. S. Mitropolit al Moldoveĭ: Prea Sfinţiţĭ fraţĭ! Acéstă cestiune putem să o despărţim în două: în cestiune de arhitectură şi în cestiune de pictură. In cât pentru cea de arhitectură, nu avem să ne amestecăm, orĭ-care vede lucrul unde este rĕŭ zidit, aceea este alt-ceva. Guvernul care cheltueşte are şi ómenĭ competinţĭ carĭ să vadă aceste defecte. In cât pentru pictură, aceĭa putem să o deosebim în două. Dacă pictorul de esemplu a făcut capul maĭ mare şi mânile maĭ micĭ, dacă a făcut mânile prea lungĭ şi capul maĭ mic, aceea este cestiune de artă, şi tóte acestea îl recomandă pe pictor.

Espresiunea figureĭ avem să o cerem, avem să o căutăm nu numaĭ în nişte tablourĭ carĭ sunt espuse pentru salóne, ci trebue să o căutăm şi în Biserică, căcĭ nu ar fi potrivit ca icóna, ca să ḑic aşa, chipul Cuvióseĭ Maria Egipteanca să fie dat spre esemplu Sfinteĭ Ecaterina, este alta sfânta Ecaterina şi alta Maria Egipteanca. Cuvioşiĭ părinţĭ se înţelege de sine, că nu poţĭ să presinţĭ pe un Cuvios părinte, pe Antonie, pe Pahomie, să'l presinţĭ bine dresat, cu mustăţile bine răsucite, bine hrănit, aceĭa aŭ fost niste sfinţĭ carĭ aŭ suferit tóte privaţiunile, şi prin urmare, espresiunea figureĭ lor este suferindă. Acésta este pentru espresiunea figureĭ. Acum în ce priveşte stilul. Apoĭ, noĭ avem în Biserica nóstră Ortodoxă de rĕsărit stilul bisericesc, şi acesta nu se inventézá de nicĭ un artist din ceĭ carĭ 'ĭ avem noĭ aci în ţară, nicĭ de D-nul Mirea pe care nu'l cunosc, nicĭ de D-nul Grigorescu ale căreĭ lucrărĭ le-am vĕ-

ḑut, nicĭ de D-nul Tătărăscu, care ne-a lucrat Biserica din Iaşĭ, Mitropolia. Stilul bisericesc se copiază şi se urméză tradiţiunilor, însă aci la esecutarea de chipurĭ se arată arta pictoruluĭ dacă arată espresiunea figureĭ. Aşa dar, noĭ caută să ţinem la stilul Bisericeĭ nóstre Ortodoxe; caută să ţinem ca picturile după zidurile bisericilor nóstre şi icónele nóstre să fie după stilul Bisericeĭ nóstre Ortodoxe de răsărit şi cât se póte de artistic pictate, ca să nu ḑică orĭ cine ce va vrea

De aceia, comisiunea cerută de P. S. Episcop al Dunăreĭ de jos şi aprobată chĭar de D-nul Ministru, cred că cu toţiĭ suntem de părere a se alege, şi ea va merge când se va înlesni şi D-nul Ministru, ba acéstă comisiune va fi însoţită, dacă 'mĭ este permis să ḑic aşa, şi de membriĭ din Cameră, şi atuncĭ, când va fi timpul oportun, D-nu Ministru va înştiinţa pe Inalt Prea Sânţitul Preşedinte al S-tuluĭ Sinod, ca comisiunea alésă să fie gata de plecare.

P. S. Episcop al Huşilor: Inalt Prea Sânţite, şi Prea Sânţiţĭ membri! Are să se alégă comisiunea, fórte bine; dar acum e vorba despre stil, care orĭ cât ar ḑice vre unul din noĭ că cunóştem stilul bisericesc bisantin vechiŭ şi maĭ noŭ, tot nu cred ca să aĭbă deplină cunoştinţă despre el.

Eŭ cred că, orĭ comisiunea aleasă, orĭ D-nu Ministru să bine-voiască a lua împreună şi vre-o doĭ saŭ treĭ pictorĭ dintre ceĭ maĭ renumiţĭ, cum este d. e. D-nul Tătărescu şi D-nul Pompilian; eŭ propun pe aceştia, fiind-că pe aceştia îĭ cunosc.

D. Ministru al Cultelor: Da, da, vom lua.

P. *S. Episcop al Huşilor:* Am luat cuvêntul, ca să fac acéstă propunere, şi sunt satisfăcut că şi D-nu Ministru primeşte. Acum dar, putem să procedăm la alegerea comisiuneĭ.

I. P. S. Mitropolit Primat: După cum văd, S-tul Sinod în unanimitate primeşte propunerea P. S. Episcop al Dunăreĭ de jos, a se orândui o comisiune din sânul său spre a constata lucrările de pictură la cathedrala din Constanţa, la care propunere D-nu Ministru a aderat. Noĭ dar, nu putem face acum, de cât să alegem comisiunea care va fi chiemată de D-nu Ministru la timp.

D. Ministru al Cultelor: Când se va închide parlamentul.

P. S. Episcop al Dunăreĭ de jos: Domnule Ministru, să

fie bine ştiut, că eŭ consimt la amânare, cu condiţiune ca în timpul vereĭ să sfinţesc biserica.

D. Ministru al Cultelor: Acésta nu e cu putinţă, căcĭ nu e gata biserica.

I. P. S. Mitropolit Primat: Atuncĭ dar, să alegem comisiunea. Eŭ cred, că cu cât va fi maĭ numerósă cu atât va fi maĭ bine.

P. S. Episcop al Dunăreĭ de jos: Eŭ cred, că trebue să fie cincĭ membri.

P. S. Arhiereŭ Calistrat Bârlădénu: Inalt Prea Sânţite! Eŭ aşĭ propune, ca în acéstă comisiune să fie cincĭ Prea Sânţiţĭ Episcopĭ, căcĭ P.P. S.S. L.L. aŭ putut să vadă maĭ multe picturĭ bisericeştĭ de cât Arhiereiĭ titularĭ.

—Se procede la alegerea comisiuneĭ.

I. P. S. Mitropolit Primat: Resultatul votuluĭ:

Votanţĭ 14.

Aŭ întrunit majoritate:

P. S. Episcop al Huşilor.

„ „ Arhiereŭ Ioanichie Bacăónul.

„ „ „ Gerasim Piteşténu.

Prin urmare s'aŭ ales 3. Vě rog să bine-voiţĭ a procede la alegerea a încă doĭ membri.

—Se procede la alegerea a doĭ membri.

I. P. S. Mitropolit Primat: Resultatul votuluĭ:

Votanţĭ 14.

Aŭ întrunit majoritate:

P. S. Arhiereŭ Calistrat Bârlădeanu.

„ „ „ Dionisie Craioveanu.

Aşa dar, aceştia vor forma comisiunea împreună cu ceĭ-l-alţĭ treĭ.

P. S. Episcop al Huşilor: Inalt Prea Sânţite Preşedinte! Profit de presenţa D-luĭ Ministru, spre a ruga pe S-tul Sinod, ca cu toţiĭ împreună să facem o altă rugăminte D-luĭ Ministru; dar pentru ca acéstă rugăminte ce voim a o face cu toţiĭ, să fie fundată şi să vě uniţĭ cu mine în cunoştinţă de causă, trebue să vě convingeţĭ maĭ ântâĭ de adeveritatea eĭ, de importanţa eĭ, pentru care, vě şi rog, să'mĭ daţĭ voe să probez gravitatea casuluĭ. Iată cum stă cestiunea: Este dat un ordin din aniĭ trecuţĭ de D-nul Ministru al Cultelor, către D-niĭ Directorĭ de şcóle primare, care póte să fie dat şi către D-niĭ Revisorĭ, prin care se obligă ca Religiunea în şcólele primarĭ să se predea numaĭ după

cărțile de citire. Eŭ am citit tóte pasagile cari tratéză despre religiune din cărțile de citire, și voesc dacă 'mĭ dațĭ voe, să citesc și aci în S-tul Sinod pasagile, cari, după părerea mea, sunt eronate și prin urmare necorespunzătóre înțelesuluĭ Sânteĭ Scripturĭ.

Iaŭ maĭ ântâi cartea de citire, ediția a III-a, de D-nul Odobescu.

In acéstă carte se vorbește ântâĭ despre facerea lumeĭ. Vețĭ vedea acum cu toțiĭ, dacă este conformă cu S-ta Scriptură. După ce maĭ ântâĭ vorbește în general despre tot ce se află pe lume, continuă:

„Tóte acestea trebue negreșit să fi fost făcute de cine-va; dar, fiind-că nu știm de cine anume a fost făcută fie-care ființă și fie-care lucru în parte, noĭ credem și dicem, că unul Dumnedeŭ atot-puternicul le-a făcut pe tóte. Dar când? în ce vreme le-a făcut? Și apoĭ tóte le-a făcut de odată, numaĭ într'o di? Saŭ treptat, una câte una? Nicĭ acestea nu le putem ști noĭ de sigur. Dacă nu știm de sigur, noĭ ceĭ de astă dĭ, apoĭ de sigur nu le-aŭ știut nicĭ ómeniĭ cari aŭ trăit maĭ 'nainte de noĭ. Insă aceĭ ómenĭ s'au gândit mult și aŭ închipuit în mintea lor, cum trebue să se fi petrecut aceste lucrurĭ, adică cum, ce fel, și în câtă vreme a făcut Dumnedeŭ lumea.

Evreiĭ sunt un popor fórte vechiŭ; eĭ țin minte faptele petrecute la strămoșiĭ lor, acum patru miĭ de anĭ și maĭ bine. In cea maĭ veche dintre cărțile lor, adică în cartea numită Biblie saŭ Sfânta Scriptură, eĭ aŭ scris, cum și ce fel credeaŭ eĭ că Dumnedeŭ a facut lumea".

Acum eŭ nu judec, dați-vĕ Inalt Prea Sf. Vóstră și Prea S. S. Vóstre avisul, dacă acest pasagiŭ este pentru copiĭ, bine pus saŭ nu; eŭ unul din parte'mĭ nu'l aprob. După mine, dacă este vorba să se dea fapte istorice din Biblie, apoĭ ele trebue să se dea în mod positiv și în sensul cum se afla în Sânta Scriptură, ĭar nu ca niște suposiții.

P. S. Arhiereu Ioanichie Bacaónul: Acéstă carte este aprobată?

P. *S. Episcop al Hușilor*: Este aprobata numaĭ de Ministeriul Cultelor și Instrucțiuneĭ publice. Ca carte de lectură, s'a dat spre cercetare numaĭ profesorilor specialĭ—pedagogilor.

La pagina 185, vorbind despre Biserică dice: „Tocmaĭ pe vêrful turleĭ e înfiptă Crucea, la care noĭ ne închinăm,

4.

fiind-că de pe Cruce s'a înalţat la cerurĭ Domnul nostru Iisus Christos". Audiţĭ ideie nouă, noĭ ne închinăm la Cruce findcă de pe ea s'a înălţat Domnul la cerurĭ. Să maĭ dice, că se sună clopotele când se botéză copiiĭ şi când să face nunta—când să cunună. La noĭ Ortodoxiĭ nu este acest obiceiŭ.

Să vedeţĭ acum şi la pagina 215, unde este vorba de Moisi când a trecut cu Evreiĭ Marea Roşie. Iată ce dice:

„Eĭ trecură Marea Roşie pe un loc ce se afla atuncĭ uscat". Aceste espresiunĭ sunt pentru copiĭ? Dar în Biblie iată cum să dice: „Şi tu (Moisi) ia toiagul tĕŭ şi întinde mâna ta spre mare, şi o desparte pe ea şi să trécă fiiĭ luĭ Israil prin mijlocul măreĭ pe uscat".

D. Ministru al Cultelor: Cum este intitulat paragraful acesta?

P. S. Episcop al Huşilor: Paragraful acesta este intitulat: „Despre Moisi" şi se află la pagina 215 din cartea de citire a D-luĭ Odobescu.

Trecem acum la cartea de citire a D-luĭ Dr. Barbu Constantinescu şi asociaţiĭ. Partea I-a ediţiunea XXII.

In acéstă carte părţile istorice din Biblie sunt bine şi pe larg espuse; asemenea şi alte materiĭ religióse. Cu tóte acestea la paragraful 75, pagiua 71, unde vorbeşte despre *Biserică* ca loc de rugăciune, găsesc o eróre. Sigur, n'o fi intenţionată, nicĭ din nesciinţă, căcĭ D. Barbu era teolog; dar e o scăpare din vedere. Orĭ şi cum ar fi însă, erórea esistă. Aşa la pag. 72, descriind têmpla între altele dice: „In mijloc sunt uşile Impĕrateştĭ şi de o parte şi de alta sunt uşile laterale. *Pe uşile Impĕrăteştĭ intrăm în altar*, unde este Preastolul şi la stânga Proscomidia". Altă esplicare despre locul pe unde intrăm în altar nu se maĭ face. Rĕmâne dar stabilit, că toţĭ intră în altar pe uşile Impĕrăteştĭ. Apoĭ tótă lumea intră în altar pe uşile împĕrăteştĭ?

I. P. S. Mitropolit Primat: A voit să spună pe uşile laterale.

P. S. Episcop al Huşilor: Nu spune acésta, spune cum am citit. Acésta am avut de observat în cartea D-luĭ Barbu Constantinescu.

Trecem maĭ departe la cărţile de citire de D. Ionescu: 1) Pentru clasele I-a şi a II-a primare In acéstă carte la paragraful 50, titlul: *Potopul*, să găseşte o neesactitate,

anume: să ḑice că Dumneḑeŭ ar fi ordonat luĭ Noe să pună în corabie numaĭ „*câte douĕ perechĭ din tóte animalele*“, pe când în Biblie se arată, că Dumneḑeŭ a ordonat să pună în corabie câte douĕ perechĭ numaĭ din animalele cele necurate, ĭar din cele curate câte șépte perechĭ.

2) In cartea pentru clasa III-a primară, la paragraful 12, pagina 16 sub titlul: *Nașterea luĭ Iisus*, ĭată ce găsesc: „Cam peste 4000 de anĭ de la crearea lumeĭ, venind timpul să se nască Mântuitorul“ etc.

Aci rĕul stă numaĭ în neprecisarea anilor. Se ḑice cam peste 4000 de anĭ, când se știe, că în Biserica nóstră e admisă chronologia, că de la facerea lumeĭ până la nașterea luĭ Christos sunt 5508.

I. P. S. Mitropolit al Moldoveĭ: Cronologia apusană ḑice că sunt 4004 anĭ.

P. S. Episcop al Hușilor: Póte să fie la catolicĭ dar la Ortodoxĭ nu e așa. Maĭ departe, la pag. 64 este icóna botezuluĭ, care e făcută catolicesce. Arată pe Sântul Ioan că tórnă apă pe capul Domnuluĭ Christos, pe când în Biserica Órtodoxă să zugrăvește Domnul Christos în apă și pe St. Ioan cu mâna d'asupra capuluĭ Domnuluĭ Christos.

Alta. Titlul: *Iisus satură 5000 de ómenĭ.*, paragraful 115. „Odată Iisus era într'un loc unde nu se făcea nimic“. Cestiunea este numaĭ asupra punctuluĭ, ca era într'un loc unde nu se făcea nimic.

I. P. S. Mitropolit Primat: Era loc pustiŭ.

P. S. Episcop al Hușilor: Putea să fie pustiŭ, însă se putea face ceva, dar lucrul aci stă în aceia, că eraŭ departe de orașe și sate, și de aceia nu avea de ale mâncăreĭ. Cât de bine și frumos e espusă acéstă minune în Evangelie!

D. Ministru al Cultelor : Se ḑice unde nu crescea nimic.

P. S. Episcop al Argeșuluĭ: Este aprobată de St. Sinod?

P. S. Episcop al Hușilor: Nu e aprobată de cât de Ministeriul Cultelor și Instrucțiuneĭ Publice. Noĭ nu putem admite ca să se predea școlarilor faptele, de cât cum sunt espuse în Sânta Evangelie.

I. P. S. Mitropolit al Moldoveĭ: Vĕd, că este cestiune de apreciere a aceluĭa care a scris.

P. S. Episcop al Hușilor: Pe lângă acestea în paragraful 235, la pagina 281, unde vorbește, despre înmormêntarea Domnuluĭ Iisus ḑice: că El a fost *înbălsămat*. Dar în Evangelia de la Ioan cetim așa: „Și a luat trupul luĭ Iisus,

și l'aŭ înfășurat pe El în giulgiurĭ cu mirezme, precum este obiceiul Iudeilor a îngropa". Vedețĭ că nu se ḑice că a fost înbălsămat. Eŭ Prea Sânțiților, nu voesc ca sensul Sânteĭ Scripturĭ să se schimbe.

Acum, rugămintea mea este, ca cu toțiĭ să rugăm pe D-nul Ministru să bine-voiască a rîdica ordinul dat către D-niĭ Directorĭ de școlĭ primare, în ce privește Religiunea, prin care ordin se ḑice: *Pentru materiile ale căror studiŭ, programa cere, să se facă după cartea de lectură a claseĭ, nu se vor impune școlarilor să cumpere manuale speciale, ci ele se vor preda după cartea de lectură.* Să vede că Dl. Ministru care a dat acest ordin nu știa că părțile religióse din cărțile de lectură sunt defectuóse și nesatisfăcătóre, și de aceia a dispus, că și Religiunea să se predea tot după cărțile de lectură. Acum D-niĭ directorĭ aĭ școlelor primare se țin de ordin și nu permit institutorilor de așĭ alege alte cărțĭ de Religiune, de și sunt maĭ multe cu asemenea destinațiune, aprobate chiar de S-tul Sinod. Este bine să se lase la facultatea institutorilor de a-șĭ alege cărțile de Religiune, din acele aprobate de S-tul Sinod, și să nu se mărginéscă a preda Religiunea numaĭ după cărțile de citire.

Stăruesc dar, ca noĭ cu toțiĭ, să rugăm pe D. Ministru al Cultelor și Instrucțiuneĭ Publice, ca să rîdice din acel ordin obligațiunea, ca și Religiunea sa se predea după cărțile de citire, și să permita învățătorilor și institutorilor a-șĭ alege cărțile de Religiune din cele aprobate de Sântul Sinod.

Acésta este rugămintea ce am avut de făcut.

D. Ministru al Cultelor: Eŭ voiŭ cerceta cestiunea. Pentru prima óră aud de acest ordin pe care nu'l cunosc. Cât pentru acele cărțĭ de citire, mě mir de un lucru: cum se póte, că aceștĭ domnĭ să nu copieze în tocmaĭ după St. Scriptură, căcĭ nicĭ odată nu va găsi maĭ bună limbă, de cât în cărțile sf. scripturĭ, o limbă admirabilă. Și daca e vorba de carte de citire, pentru ce 'șĭ propune sa facă alt-fel, când are un model, căcĭ ce este de compus?

De esemplu citi adineaurĭ P. S. Episcop de Hușĭ, cestiunea Domnuluĭ Iisus cu ceĭ 5000 ómenĭ cari au fost săturațĭ cu cincĭ pâinĭ și doĭ pescĭ. Cum póte fi maĭ admirabil de cât cum e scris în Biblie, acéstă cestiune. Eŭ mě mir de dênșiĭ. Deci voiŭ studia cestiunea, și voiŭ face ca să se alégă părțile cele maĭ interesante.

P. S. Episcop al Huşilor: D-nul Ministru a ḑis, că e bine să se ĭa aşa cum este în Biblie. Multe sunt bune dar nu se fac. Eŭ însă l'aşĭ ruga ca, când se trimit cărţĭ de lectură ca să se aprobe de Minister, să trimita şi la S tul Sinod partea religiósă ca să o vedem şi noĭ.

D. Ministru al Cultelor: Am spus că am să studiez cestiunea, dar v'aşĭ ruga sa'mĭ spuneţĭ numĕrul ordinuluĭ.

P. S. Episcop al Huşilor: Numĕrul ordinuluĭ este: 7494 din 3 August 1891.

P. S. Episcop al Argeşuluĭ: Profit de creştinescele cuvinte ale D-luĭ Ministru care le-a spus în privinţa acestor cărţĭ care să editéză de autoriĭ lor, şi maĭ cu sémă în privinţa greşelelor cari le-a arătat P. S. Episcop al Huşilor, că sunt în acele carţĭ. Ştiţĭ că este un vot dat de S-tul Sinod în privinţa acésta, ca să nu maĭ viná cu carţĭ religióse tipărite la S-tul Sinod, ci cu manuscrise Prin urmare cred, că ar fi bine, ca acéstă decisiune să se publice în Monitorul Oficial, căcĭ până astă-ḑĭ nu am vĕḑut publicat. Şi e bine să rugam pe D-nul Ministru ca să ĭa în considerare acest vot al S tuluĭ Sinod, ca maĭ înainte să le aducă în manuscris la S-tul Sinod, şi în urma să le tipărescă, căcĭ ĭată ce se face cu tiparirea maĭ înainte, să fac multe greşelĭ, şi atuncĭ se aduce un mare rĕŭ în societate maĭ ales copiilor. Acésta am avut de ḑis.

P. S. Episcop al Huşilor: In regulamentul care îl facem acum, pentru cercetarea cărţilor didactice se prevede casul, cum să se trimita în cercetare cărţile didactice de învăţĕmênt religios; şi decĭ în şedinţa de mâine saŭ poimâne, când veţĭ bine-voi, se va citi acel proĭect de regulament, şi atuncĭ dacă va maĭ fi nevoe, se va putea interveni la D. Ministru spre a se publica prin Monitor propunerea P. S. Episcop de Argeş.

P. S. Episcop al Argeşuluĭ: Este vot dat de S-tul Sinod maĭ înainte.

I. P S. Mitropolit Primat: Ne maĭ avênd nimic la ordinea ḑileĭ rîdic şedinţa.

—Şedinţa se rîdică la orele 11 şi un sfert, anunţându-se cea viitóre pentru a doua ḑi Mercurĭ 13 Maĭ, orele 9 a. m.

† Preşedinte: Iosif Mitropolit Primat.

† Secretar: *Ioanichie Bacaónul.*

Şedinţa din 13 Maĭ 1892.

—Şedinţa se deschide la orele 9 a. m. sub preşedinţa I. P. S. Mitropolit Primat.

—Se face apelul nominal şi rĕspund presenţĭ 12 Prea Sânţiţĭ membri, fiind bolnavĭ Prea Sânţiţii Episcopĭ al Romanuluĭ şi al Rîmniculuĭ, şi absenţĭ P. P. S. S. Arhiereĭ Ieremia Gălăţénu şi Dositeiŭ Botoşenénu.

—Se citeşte sumarul şedinţeĭ precedente şi sə aprobă.

—Se comunică de la biuroŭ petiţiunea P. S. Ieremia Gălăţénu, prin care cere un congediŭ până Vinerĭ.

—S-tul Sinod aprobă.

P. S.Episcop al Dunăreĭ de jos: Aséră am fost rugat de P. S. Arhiereŭ Dositeiŭ Botoşenénu să comunic S tuluĭ Sinod, că fiind chĭemat de urgenţa la Iaşĭ nu póte lua parte astă-ḑı la şedinţa şi cere un congediŭ până Vinerĭ.

I. P. S. Mitropolit Primat: Se pune la vot congediul P. S. Dositeiŭ Botoşenénu.

S'a primit.

Acum intrăm în ordinea ḑileĭ. Vĕ rog, ca maĭ ântâĭ să dăm preferinţa raportuluĭ cu regulamentul pentru studierea cărţilor didactico-religióse. P. S. raportor este rugat a-ĭ da citire.

I. P. S. Mitropolit al Moldoveĭ: Fiind-că cestiunea acestuĭ regulament este fórte importanta şi serióse, eŭ mĕ mir că se aduce în discuţiune tocmaĭ acum la finele sesiuneĭ, şi când s'a şi luat hotărârea ca în şedinţa viitóre să se închidă sesiunea. Când o să avem noĭ timp să discutăm acest regulament?

P. S. Episcop al Huşilor: Avem timp astă-ḑĭ şi poimâne, fiind-că nu este mare, ıar alt ceva de lucru mi se pare că numaĭ avem.

P. *S. Arhiereŭ Calistrat Bârlădeanu:* Eŭ aşĭ propune, ca acest regulament maĭ ântâĭ să se tipăréscă şi să se împartă membrilor S-tuluĭ Sinod ca să luăm cunoştinţă de dênsul şi pe urmă să se pună în discuţiune.

I. P. S. Mitropolit Primat: S'a rîdicat cestiunea prealabila pentru amânare şi sunt dator să consult pe S-tul Sinod, dacă primeşte amânarea saŭ nu, şi atuncĭ putem intra în cercetare.

P. *S. Episcop al Huşilor*: Cer cuvêntul în cestiune prealabilă. Comisiunea acésta este alésa înca din sesiunea tre-

cută; dar fiind-că alegerea s'a făcut cam la finitul sesiunei, membrii ei n'aŭ putut presenta proiectul de regulament înainte de închiderea Sinodului. In adevĕr, P. S. Episcop al Rîmnicului, care este membru în comisiune, a făcut un proiect de regulament, dar n'a fost timp să se revadă de toți membrii comisiunei și a'l presenta S-tuluĭ Sinod.

Acum, când ne-am întrunit în S-tul Sinod și s'a ivit cestiunea cărților didactice religióse, comisiunea, în absența P. S. Episcop de Rîmnic, a elaborat acest regulament, care nu este mare și care se póte discuta. Dupĕ acest proiect de regulament, comisiunea care va cerceta cărțile, este compusă din profesorii facultăței de Teologie, este apoi prevĕḑută o altă comisiune din S-tul Sinod; în fine se prevede modul cum aŭ sa se cerceteze, cum aŭ să se trimită și cum să se înapoieze cărțile; ce să se facă cu cele aprobate și ce să se faca cu cele neaprobate. Acesta este cuprinsul regulamentuluĭ în mod general, rĕmâne acum să începem discuțiunea asupra luĭ—lucrare pe care și rog pe S-tul Sinod să o facă.

P. *S. Arhiereŭ Calistrat Bârlădeanu*: I. P. Sânte! Noĭ nu avem nicĭ o cunoștință de acest regulament, Vĕ rog, dar să'l amânăm pentru sesiunea viitóre, ca să se tipărésca și să ni se comunice și nouă ca sa'l studiem. Un asemenea regulament care trebue să fie sancționat de Majestatea Sa Regele, noĭ nu-l putem discuta cu așa repeḑiciune, fiind-că nu avem cunoștință de dênsul.

P. *S. Arhiereŭ Ioanichie Bacaónul*: Este prea adevĕrat, că comisiunea, care a elaborat acest regulament, este compusă din 5 membri, și nu ne găsim aci de cât numaĭ 4; lipsește prin urmare unul din membri. Este dar un reson ca să se amâne și pentru a lua toț membrii cunoștință de el și pentru a se complecta comisiunea.

Dar mĕ mir de alt-ceva. Mĕ mir de P. S. Episcop al Dunăreĭ de jos și de P. S. Calistrat Bârlădeanu, cari singurĭ P.P. S.S. Lor aŭ motivat facerea acestuĭ regulament în sesiunea trecută, și aŭ stăruit din tóte puterile, ca să se numéscă o comisiune care să se ocupe cu facerea acestuĭ regulament; căcĭ regulamentul cel vechiŭ, dupĕ părerea P.P. S.S. Lor, era maĭ mult un regulament personal, căcĭ prin acel regulament eraŭ numite în comisiune persóne cari astă-ḑĭ nu maĭ sunt, și tocmaĭ P.P. S.S. Lor vĕd că cer acum amânarea. . . . . .

P. *S. Episcop al Hușilor*: Va să ḑică, nu sunteţĭ pentru amânare.

P. *S. Arhiereŭ Ioanichie Bacaónul*: Ba sunt pentru amânare, pentru motivele pe carĭ le-am arătat; dar am voit să ḑic acestea în vederea stăruinţelor puse de P.P. S.S. Lor pentru acest regulament în sesiunea trecută.

P. *S. Episcop al Dunăreĭ de jos*: I. P. Sânte! Vĕ rog, să mĕ apăraţĭ în contra P. S. Ioanichie Bacaónu, care ḑice, că se miră de mine. Eŭ nicĭ n'am luat cuvêntul până acum şi P. S. Sa îmĭ prejudeca intenţiunile mele; ba chĭar şi ceĭa ce a-şĭ fi voit să ḑic.

P. S. Arhiereu Ioanichie Bacaónul: Eŭ spun ceia ce a-ţĭ făcut în sesiunea trecută.

P. S. Episcop al Dunăreĭ de jos: Vĕ rog dar I. P. Sânte, să mĕ apăraţĭ. Eŭ nicĭ n'am luat cuvêntul până acum, şi de unde ştie P. S. Sa ce am să vorbesc.

Nu vedeţĭ că P. S. Sa îmĭ caută clinciŭ?

Vĕ rog, să-ĭ spuneţĭ să nu se maĭ mire, căcĭ eŭ nicĭ n'am vorbit până acum.

I. P. S. Mitropolit Primat: Eŭ, pe cât am observat, P. S. Sa a ḑis, că în sesiunea trecută a-ţĭ stăruit pentru înlocuirea aceluĭ regulament.

P. *Episcop al Dunăreĭ de jos*: Da, dar acum sunt pentru amânarea acestuĭ regulament.

P. *S. Arhiereŭ Ioanichie Bacaónul*: Eŭ vorbesc P. Sânte, de ceia ce a-ţĭ ḑis în sesiunea trecută. Vĕ rog, nu vĕ puneţĭ pe o linie de advocătură.

P. *S. Episcop al Dunăreĭ de jos*: Eŭ n'am vorbit nimic acum, şi prin urmare, nu vĕ însuşiţĭ dreptul a vĕ agâţa de mine.

P. *S. Episcop al Argeşuluĭ*: Regulamentul acesta, care s'a adus în S-tul Sinod şi al căruĭ raport s'a iscalit astă-ḑĭ de comisiune, eŭ de şi aşĭ fi de opinia P. S. Episcop al Huşilor, ca să se pună imediat în discuţiune, însă un lucru mĕ preocupă şi pe mine ca şi pe ceĭ-l-alţĭ P.P. S.S. Acest lucru este ântâĭ, că suntem la finele sesiuneĭ şi al doilea că unul din membriĭ comisiuneĭ, care şi acela îşĭ are vederile sale şi póte că ar fi avut să facă observaţiunĭ la proĭectul acesta. Pe lângă acésta eŭ cred, că ar fi bine, ca la studierea şi votarea acestuĭ regulament, S-tul Sinod să fie într'un numĕr cât se póte maĭ mare, ca toţĭ să avem cunoştinţă de dênsul.

I. P. S. Mitropolit Primat: Va să dică. sunteţĭ pentru amânare.

P. *S. Episcop al Argeşuluĭ:* Da, sunt pentru amânare pentru motivele pe cari le-am arătat.

I. P. S. Mitropolit Primat: Atuncĭ pun la vot propunerea I. P. S. Mitropolit al Moldoveĭ, care este pentru amânare. Cine este pentru, să bine-voiască a rîdica mâna.

S'a primit aprópe cu unanimitate de S-tul Sinod.

Regulamentul dar rĕmâne pentru sesiunea de tómnă.

Acum se va tipari şi se va trimite la fie-care membru ca să'l studieze.

P. *S. Episcop al Dunăreĭ de jos:* I. P. Sânte! Unul din motivele pentru care s'a amânat alegerea uneĭ comisiunĭ pentru cercetarea cărţilor didactico-religió e, a fost şi acela că în curând are să vină la ordinea dileĭ regulamentul respectiv; că acest regulament se va vota şi va intra în vigóre.

Acum, că regulamentul acesta s'a amânat până la sesiunea viitóre, eŭ cred, că noĭ nu putem să lăsam cărţile ce ni s'aŭ trimis în aşteptare, ci trebue să le rînduim la o comisiune.

Pentru aceste motive, eŭ vĕ rog, să procedem şi să distribuim aceste cărţĭ astă-dĭ, pe la comisiunile, care trebue să le cerceteze.

P. *S. Episcop al Huşilor:* Eŭ rog, pe S-tul Sinod, ca să nu mĕ alégă în nicĭ o comisiune, căcĭ am fórte mult de lucru.

I. P. S. Mitropolit Primat: Bine înţeles că aceste cărţĭ nu se vor cerceta în sesiunea acésta, căcĭ, dupĕ cum ştiţĭ, nu maĭ avem de cât o singură şedinţă.

P. *S. Episcop al Dunăreĭ de jos:* Acésta nu se ştie; noĭ să alegem comisiunea.

Vocĭ: Să rĕmâna pentru sesiunea de tómnă, căcĭ acum numaĭ avem timp.

I. P. S. Mitropolit Primat: Atuncĭ, pun la vot propunerea P. S. Episcop al Dunăreĭ de jos, de a se alege comisiunea acum. Cine este pentru, să bine-voiască a rîdica mâna.

Numaĭ treĭ voturĭ. Prin urmare şi acésta se amâna.

Acum avem câte-va rapórte ale comisiuneĭ de petiţiunĭ.

P. S. raportor este rugat să bine-voiască a le da citire.

—P. S. Arhiereŭ Valerian Rîmniceanu, raportor, citeşte

rapórtele comisiuneĭ de petiţiunĭ pentru tunderea în monahism a surorilor Maria Grigoriu de 40 anĭ, Vasilica Savu de 40 anĭ şi Maria Pospai de 43 anĭ, câte treile din monastirea Adam.

—Comisiunea, găsind îndeplinite tóte formele cerute de regulament, este de opinie a li se admite călugărirea.

—Se pun la vot conclusiunile rapórtelor şi S-tul Sinod le aprobă.

—Idem, raportul comisiuneĭ de petiţiunĭ pentru tunderea în monahism a frateluĭ Ión Alexandrescu de 38 anĭ din monastirea Ciolanu.

—Comisiunea, găsind îndeplinite formalităţile cerute de regulament, este de opinie a i se admite călugarirea.

—Se pune la vot conclusiunile raportuluĭ şi S-tul Sinod le aprobă.

—Idem, raportul comisiuneĭ de petiţiunĭ pentru tunderea în monahism, a frateluĭ Iosif Popa de 42 anĭ, din monastirea Cheia.

—Comisiunea, găsind îndeplinite tóte formalităţile cerute de regulament, este de opinie a i se admite calugărirea.

—Se pun la vot conclusiunile raportuluĭ comisiuneĭ şi S-tul Sinod le aprobă.

—Idem, raportul comisiuneĭ de petiţiunĭ pentru tunderea în monahism a frateluĭ Năstase Dragomirescu de 60 anĭ din monastirea Predeal.

—Comisiunea, găsind îndeplinite tóte formalităţile cerute de regulament, este de opinie a i se admite călugărirea.

—Se pun la vot conclusiunile raportuluĭ comisiuneĭ şi S-tul Sinod le aprobă.

—Idem, raportul comisiuneĭ pentru tunderea în monahism a surorilor: Ştefana Georgescu de 36 anĭ, Cleopatra Popescu de 35 anĭ, şi Elena Gruia de 31 anĭ, câte treile din monastirea Samurcăseştĭ.

—Asupra acestor surorĭ, comisiunea, în majoritate compusă din P.P. S.S. Valerian Rîmnicénu şi Inocentie Ploeştènu opinéză următórele: Asupra suroreĭ Ştefana Georgescu, comisiunea în majoritate, opinéză că numita soră deşi n'are vârsta cerută de regulament, dar fiind necesară monastireĭ ca paraclisieră, este de opinie a i se admite călugărirea.

—Se pune la vot conclusiunile raportuluĭ şi S-tul Sinod le aprobă.

—Asupra surorilor Cleopatra Popescu şi Elena Gruia, P. S. Inocentie Ploeşténu, membru în comisiune, este de opinie a li se admite călugărirea; ĭar P. S. raportor Valerian Rîmniceanu, este de opinie a li se amâna călugărirea până vor atinge vârsta de 40 anĭ cerută de regulament.

—Se pune la vot opiniunea P. S. Valerian Rîmnicénu ca cea maĭ depărtată şi care este pentru amânare şi se admite.

P. S. Arhiereŭ Calistrat Bârlădeanu: I. P. Sânte! Prin înalta bună voinţă a I. P. S. Vóstre, la P.P. S.S. membri aĭ S-tuluĭ Sinod ni s'a trimis prin Ministeriul de Culte Monitorul Oficial. Cu începutul anuluĭ financiar nu ni s'a maĭ trimis.

Aşa dar, rog pe S-tul Sinod ca să intervină din noŭ la Ministeriul de Culte, ca să ni se dea şi nouă ca membri aĭ S-tuluĭ Sinod, câte un esemplar din Monitorul Oficial; căcĭ în el se publică atât legile votate de Corpurile Legĭuitóre şi şedinţele lor, precum şi şedinţele S-tuluĭ Sinod, şi dorim, ca şi noĭ să avem cunoştinţă de acestea.

I. P. S. Mitropolit al Moldoveĭ: Eŭ sunt de acord cu propunerea P. S. Calistrat Bârlădeanu.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pun la vot propunerea P. S. Calistrat Bârlădénu.

S'a primit.

Acum se va face mijlocire la Ministeriul de Culte prin biuroŭ, căcĭ cererea este dréptă.

P. *S. Episcop al Dunăreĭ de jos*: I. P. Sânte Preşedinte! Am cerut cuvêntul ca să aduc la cunoştinţa S-tuluĭ Sinod peripeţiile unuĭ vot şi alegerea uneĭ comisiunĭ ce a fost pentru îmbunătăţirea sórteĭ cleruluĭ.

Din anul trecut am anunţat S-tuluĭ Sinod, că comisiunea şi apoĭ toţĭ P.P. S.S. Prelaţĭ din Senat aŭ făcut o propunere în acest sens, şi că acea propunere a fost pusă la ordinea ḑileĭ. Despre acésta S-tul Sinod are cunoştinţă. Şi pentru că sesiunea Senatuluĭ este la sfârşitul sĕŭ, şi fiind date diferite declaraţiunĭ ale Guvernuluĭ, eu am creḑut de datoria mea, ca unul din membriĭ comisiuneĭ alésă de S-tul Sinod şi ca raportor al proĭectuluĭ de lege ce am presentat Senatuluĭ; să fac cunoscut acestuĭ Sânt Corp, că în urma disolvăreĭ Senatuluĭ trecut, lucrarea P.P. S.S. Lor Prelaţĭ

conform regulamentuluĭ Senatuluĭ trebuia să se facă din noŭ. Acéstă lucrare nu s'a făcut şi noĭ am rĕmas aci cu însărcinarea ce ni s'a dat.

Am ţinut să aduc la cunoştinţa S-tuluĭ Sinod acestea, ca să ştie ce am facut noĭ până acum în acéstă cestiune.

I P. S. *Mitropolit Primat:* Se va nota în procesul-verbal cele spuse de P. S. Episcop al Dunăreĭ jos.

I. P. *S. Mitropolit Primat*: Ne maĭ fiind nimic la ordinea ḑileĭ, rîdic şedinţa

Şedinţă vom avea pe Vinerĭ la 15 Maĭ, orele 9 a. m.

† Preşedinte: Iosif Mitropolit Primat.

† Secretar: *Ioanichie Bacaónul.*

Şedinţa din 15 Maĭ, 1892.

—Şedinţa se deschide la orele 9 a. m. sub preşedinţa I. P. S. Mitropolit Primat.

—Se face apelul nominal şi rĕspund presenţĭ 14 P. P. S. S. membri, fiind absenţĭ P. P. S. S. Episcopĭ al Romanuluĭ şi al Rîmnicului.

—Se citeşte sumarul şedinţeĭ precedente.

P. S. Episcop al Huşilor: I. P. Sânte Preşedinte! Am auḑit citindu-se în sumar că eŭ am luat parte la discuţiunea pentru amânarea comisiuneĭ, care să cerceteze cărţile didactice. Eŭ n'am vorbit în sensul acesta, ci numaĭ am rugat pe S-tul Sinod, că dacă se va alege comisiunea, pe mine să nu mĕ alégă.

Vĕ rog dar, să se facă acéstă rectificare.

I. P. S. Mitropolit Primat: Se va rectifica.

Acum, pun la vot sumarul şedinţeĭ precedente cu rectificarea cerută de P. S. Episc p al Huşilor.

S'a primit.

—Se comunică de la biuroŭ adresa P. S. Episcop al Dunăreĭ de jos cu No. 321, prin care complectéză cele relatate în adresa cu No. 320 înaintată S-tuluĭ Sinod, relativă la cathedrala din Constanţa.

I. P. S. Mitropolit Primat: Cred, că acéstă adresă se va anexa la actele relative la cestiune.

S-tul Sinod aprobă.

După acestea D-nul Ministru al Cultelor intră în sala şedinţelor şi dă citire următoruluĭ Mesagiŭ Regal cu No. 1920 din 15 Maĭ 1892...

„Prea Sânţiţĭ Párinţĭ! S-tul Sinod al Sânteĭ Bisericĭ autocefale Ortodoxă Română, deschis prin Mesagiul Nostru No. 1578 în ḑiŭa de 1 Maĭ curent, terminându-şĭ lucrările sale.

Eŭ declar închisă sesiunea acestuĭ St. Sinod.

Dat în Bucurescĭ la 15 Maĭ 1892.

CAROL.

Ministru Cultelor şi Instrucţiuneĭ Publice

TACHE IONESCU.

Vocĭ: Să traiască Majestatea Sa Regele şi Guvernul Român.

† Preşedinte: Iosif Mitropolit Primat.

† Secretar: *Gerasim Piteşténu.*